ANG KRISTO AY NAGBABALIK -
NAGHAHAYAG NG KANYANG KATOTOHANAN

LIHAM 1

Ako, ang Kristo, ay ginagamit ang pagkakataong ito na mangusap nang tuwid sa INYO.

Ako ay pumarito upang ituwid ang mga di wastong pahayag na nalagay sa mga turong ibinigay noon, ng kilalang si Hesus sa Palestina, dalawang libong taon na ang nakalipas.

Ang mga ito ay nahayag sa pamamagitan ng isang tao, na sa nagdaang apatnapong taon ay naging sensitibo sa ispiritwal na pagkaunawa at nag-ukol ng sapat na panahon upang tanggapin ang aking mga salita at tumalima alinsunod dito.

Ang mga LIHAM NA ITO AY KATOTOHANAN.

Lumalagpas ang mga ito sa lahat na pangrelihiyong doktrina sa mundo.

--Ang mga LIHAM na ito ang magpapalaya sa inyo.

Ang mga ito ay para sa mga tao na naghahanap ng kahulugan ng pagiging naririto, ng layunin sa kanilang mga buhay, kalakasan upang harapin ang pang-araw araw na pakikibaka upang mabuhay at malampasan ang kahirapan, karamdaman, kalungkutan. At nagbibigay ng inspirasyon para sa mga naghahangad ng mas malawak na pagkaunawang ispiritwal sa kanilang pang-araw araw na pamumuhay.

Maaari ninyong sabihin na ang mga **Liham na ito ay KURSO ng isang Master**, para sa mga tao na handang tumuntong sa daan na aking nilakbay noong ako ay narito sa lupa sa Palestina.

Maaaring magduda kayo na ang mga salitang nalalahad sa itaas ay totoo. Habang binabasa ninyo ang mga pahinang ito at tunghayan ang mga katotohanan na ibinibigay ko tungkol sa pagiging naririto at ang mga pinagmulan ng inyong personalidad, mapapagtanto ninyo na ang katotohanang ito ay pwede lamang magmula sa pinakamataas na pinagkukuhanan.

Ang mga nahihirapang unawain **ANG MGA LIHAM** ay kailangang basahin ang isang pahina sa isang takdang oras, pagkatapos ay isaisantabi ang mga ito at pagbulaybulayan. Dahan dahan, ang kahulugan ay dadaloy sa inyong kamalayan dahil ang mga pahinang ito ay tulay sa pagitan ng inyong kamalayan at ng aking walang limitasyong kamalayan.

Halina kayo sa **MGA LIHAM** na ito na ang inyong isipan ay malaya sa mga haka haka, mga paniniwala at paghusga gaya ng isang napakaliit na bata bago nadoktrinahan ng mga pantaong paniniwala.

Dalhin ninyo sa akin ang inyong malinis na isipan, isang naghahanap na isipan at pupunan ko ito ng tunay na kayamanan, ang kayamanan ng pinakamataas na karunungan, na kapag inyong tinalima ay magpapagaan ng inyong mga dalahin sa araw araw at gagabay sa inyo tungo sa 'luntiang mga pastulan ng pinakamaningning na liwanag', na nangangahulugan ng kasaganaan, kaligayahan, ikstasi at katuparan ng bawat pangangailangan. Malalaman ninyo kung ano ang pakiramdam na maging masagana sa lahat ng mga bagay na naririto na lampas sa inyong pangkasalukuyang pantaong kamalayan.

Ang **MGA LIHAM** na ito ay pinadala na may pagmamahal at pagkaawa ko sa lahat ng mga tao sa buong mundo. Habang binabasa ninyo ang mga ito, ay mararamdaman ninyo ang pag-ibig at pagkaawa at matatanto ninyo na ang inyong pang-araw araw na pakikipagtunggali sa pagiging naririto ay hindi sinadya para sa inyo. Hindi kailangan na maranasan ninyo ang sakit at pighati kung nauunawaan ninyo, natatanto at isinasabuhay lagi ang **KATOTOHANAN NG PAGIGING NARIRITO.**

ANG LAYUNIN SA LIKOD NG MGA LIHAM

Ang mga liham na ito ay upang magbigay ng kaliwanagan sa mundo sa pangkalahatan, upang makabuo ang sangkatauhan ng BAGONG KAMALAYAN sa loob ng susunod na dalawang libong taon. Ang mga **LIHAM** na ito ay punla ng panghinaharap na ispiritwal na ebolusyon ng tao.

Bigyan ng pansin :

Ito ay ang ispiritwal na ebolusyon ng *'pantaong kamalayan'* na nagdudulot ng mental at pisikal na ebolusyon sa inyong pansarili at pangglobal na buhay at maghahatid sa sangkatauhan tungo sa mas mapayapang antas ng pagiging lalang.

Kung mahirap para sa inyo na ito ay unawain, magbalik tanaw kayo sa nakalipas na dalawang libong taon at tingnan kung ano ang naisakatuparan mula noong huling personal na nangusap ako sa mga tao. Nagkaroon ng dahan dahang ebolusyonaryong layi tungo sa **kapatirang pagmamahal** na lagi kong pinangaral sa mga Hudyo.

Noong lumakad ako sa lupa, wala noong mga makataong organisasyon na kagaya ng mayroon kayo ngayon. Ambisyon, ganid at pangsariling kabutihan ay itinuring noon na normal na asal.

Kakaunti ang pangkapatirang pagmamahal kahit na sa mga Hudyo sa kabila ng sa maraming henerasyon ay sinabi ng kanilang mga propeta na mahalin ang iba gaya ng sarili.

Habang ang sangkatauhan ay nakalinang ng kanyang kakayahan para sa *pangkapatirang pagmamahal* ay gayundin na nagawa ng sangkatauhan na maging maganda at magaan ang buhay sa anyo ng pinagsasaluhang konsiderasyon, paggalang, kabaitan at ang pagkakaroon ng mga pagamutan, samahang kumakalinga sa mga bata, pag-aaruga sa mga matatanda, mga organisasyon ukol sa karapatang pantao, at marami pang institusyon na ukol sa pagpapabuti ng kalagayang pangtao.

Ang mga ito ay sumilang sa mga puso at isipan ng mga taong matapat na sumunod sa orihinal na mga salita ko noon sa Palestina na humihimok sa mga tao tungo sa pangkapatirang pagmamahal at pagkaawa sa kanilang mga kapwa tao.

Ang anyong ito ng ispiritwal na pag-aruga at pangkapatirang pagmamahal ay nakakuha ng malaking suporta noong ika labingsiyam na dantaon, pagkatapos na maipangaral ang mga salita ko na may panibagong katapatan at lakas mula sa mga pulpito at masayang tinanggap ng mga masugid at matapat na kongregasyon. Ang mga mangangaral at mga kongregasyon noon ay nagkalat sa buong mundo sa bawat kontinente. Ang araw ng pamamahinga ay talagang itinuring na araw upang magpahinga at ang isipan ng karamihan sa mga Kristiyano ay itinaas upang pagnilayan ang kapangyarihan ng Diyos.

Ang pang buong mundong paghinto sa mga normal na mga gawain at mga hanapbuhay, ay nangahulugan na ang dalawampu at apat na oras ay sa pagtataas ng'gising na diwa' tungo sa *Banal na Mapanlikhang Kapangyarihan* ay lumikha ng regular at makapangyarihang

‘pantao/Banal’ na kamalayan na naging pundasyon at nagbuklod sa buhay ng mga tao. Ang mga petisyon ng mga tao ay naging dahilan upang ang Banal na Kapangyarihan ay pumasok sa *pantaong kamalayan* at *pantaong karanasan* na tuwirang naghatid patungo sa paglago at pag-unlad sa bawat aspeto ng buhay ng tao.

Datapwat, hindi pa rin alam ng mga tao kung paano **sa pamamagitan ng isip ay direktang utusan ang Banal na Kapangyarihan patungo sa ispiritwal sa halip ay daluyan ng ‘ego’ ng pagkamalikhain.** Ang naging bunga, ang paglago ng ‘pangkalahatang kamalayan’ ay nagdala ng ‘masamang’ resulta na nanggaling sa ‘kapangyarihan ng ego’ gayundin ay nagbunga ng ‘mabuti’ dahil sa ‘ispiritwal na kamalayan’ ng mga naliwanagan at mga taong nakatanggap ng inspirasyon.

BIGYANG PANSIN. DAHIL DITO…. Ako ay dumating upang lubusang ipaliwanag sa inyo….ang mahalagang katotohanan ng pagiging naririto. Pakibasa nang maingat.

Ito ay :

* ang inyong pansariling *kamalayan* ay ang tanging dahilan sa lahat ng dumarating sa inyong buhay at pansariling karanasan. Ito ay ang inyong pansariling *kamalayan* na siyang nagdadala ng mabuti o masama*.

Sa inyong sub konsyus, dinadala ninyo sa pamamagitan ng mga mahigpit na nakatatak pero natatagong pag-alala ng mga nakaraang mga sakit/ mga emosyon ng mga nakalipas na buhay/mga buhay na maaaring sumabog at kumulay sa inyong pangkasalukuyang kamalayan.

*Ang inyong tiyak at walang humpay na panalangin para sa ikagagaan ng anuman, ay maaaring masagot pero maliit lamang ang inyong pakinabang sa pangmatagalang panahon **kung ang inyong isip at puso ay patuloy pa ring gumagawa na salungat sa Pangkalahatang Batas ng PAG-IBIG at kung kayo ay nabubuhay na ang pag-iisip ay laging nambabatikos.***

Ang Pangkalahatang Batas ng Pagiging naririto ay sumasalamin LAMANG sa *‘ mga gawain ng kamalayan’*.............. at husto at di nagbabago…. Ang mga ito ay HINDI pabuya o parusa galing sa ‘Diyos’. Inuulit ko : ay hindi ‘PARUSA GALING SA DIYOS’- ang mga ito ay umaakma sa mga ‘ Kadahilanang Paktor ng Kamalayan’ na humahatak/nagmamagnet sa mga elektrikal na partikulo, na siyang nagbubuklod samasama at nakikita sa mundo sa panlabas na *solidong* mga anyo at mga karanasan.

BIGYANG PANSIN. Minsan, nagagawa ng mga tao na magkaroon ng **makapangyarihang panalanging nag-uugnay** sa BANAL NA KATOTOHANAN sa likod at maging sa mga nilikha. *Ito ay sumasagot at ang kanyang gawain* ay sa maikling panahon ay nakikita na kailangan sa ikauunlad ng pansarili at pambansang buhay- at ang mga tao ay magsasabi ‘ Ito ay hiwaga!’

Pero- sa kinalaunan, **ang kalagayan ng Pansarili o Pambansang Kamalayan ay muli na namang sasailalim sa mga karanasan at muli na namang lilikhain ang mga katulad na mga negatibong epekto sa kalusugan o mga ugnayan na ginawa sa nakaraan**.

Hindi kayo makagagawa ng permanenteng mga pagbabago sa inyong buhay hanggang hindi ninyo binabago ang inyong kamalayan. Samakatuwid, dapat na magdasal ang mga tao at magsikap sa lahat ng oras na makamit ang walang kondisyong *Pag-ibig.*

Sa ika dalawampong dantaon*, ang pantaong mental na kakayahan ay sumagabal sa kanilang ispiritwal na paglago. Inakala ng mga siyentipiko na maipapaliwanag nila ang pinagmulan ng paglalang at sumang-ayon na bunga ito ng aksidente. At ang direktang resulta = naiwala ng mga tao ang moralidad at nagsimulang magbigay daan sa total na pansariling kagustuhan.*

Nalagay sa kanilang pagkilos ang bagong impetus ng panganib sa mundo, dahil sinimulan nila na* lumikha ng bagong anyo *ng 'pangmundong egong kamalayan' na direktahang sumasalungat sa LIKAS ng BANAL- WALANG KONDISYONG PAGMAMAHAL. Ang pantaong kamalayan ay humadlang sa daloy ng Banal.

BIGYANG PANSIN Ang tumataas na bilang ng mga nakatatakot na imahinasyon ng ilang tao, **na dapat sana ay nasugpo sa lokal na antas**, isang daang taon na ang lumipas, ay ngayon ay naging

NAKAHAHAWANG IMPEKSIYON SA ISIPAN

na niluluwalhati sa literatura, sa mga pelikula, teatro,

ikinakalat sa buong mundo, na lumilikha ng global na **'Pantaong Kamalayan'** na sumasalamin sa kanila, ipinapahayag bilang sobrang sekswal, kalunus lunus at mga perbersiyon.

Ang MENTAL NA IMPEKSIYONG ito ay unang nahayag bilang paraan ng pamumuhay na nakasentro sa ego at ang paglikha ng mga kagamitang teknikal- na naging dahilan ng mga malubhang problemang pangkalusugan, mga pagbabago sa klima, pagkamatay ng mga pananim, pagkasira ng kapaligiran, pagkawala ng mga nilalang na may buhay at ang tahasang pagpatay sa mga tao.

Ang mental na impeksiyon ay makikita sa pantaong personalidad bilang walang kaayusan at mapanirang pag-uugali, paggamit ng ipinagbabawal na gamot, mga kasumpa sumpang kalupitan at pagmamaltrato, mga operasyong kriminal at sobrang sekswal. Kaya nga ang mapanirang siklo ng kabuktutan at perbersiyon ng isipan at mga gawain ay nalikha ng libangan at mogul sa medya. Ang layunin – upang makakuha ng prebilihiyo sa pampublikong interes na nakasentro sa ego.

Ang inyong telebisyon at Sinehan ay naging bagong Bibliya ng pantaong pag-uugali.

Ang mga personal na trahedya na di kilala ng tao noong nakaraang siglo, ay naging hinog na at ang tao ay nabubuhay na may takot sa kanilang paglalakad sa mga kalsada. Ang mga bahay ay nababakuran ng matataas na pader. Ang pampamilya at sosyal na mga problema ay naging paksa sa mga pampublikong talakayan- kaya nga ang saga ng pantaong pighati ay walang katapusan.

Ito ang **HALIMAW** na nagnanakaw sa inyong lupain at nagpapakain ng **impluwensiya ng kasamaan** sa mga inosenteng isipan.

** Ito ay mananatili hanggang ang aking **Kristong Karunungan** ay mabigyan ng halaga, tanggapin at isabuhay ng nakararaming tao dito sa lupa. Dahil ang kaalamang ito ay magpapakita sa inyo kung paano bumalik sa tunay na **DAAN NG BUHAY** upang sa gayon ay makapagsimula na makalikha kayo ng buhay na talagang inyong kagustuhan**

Dahil ako ay walang kondisyong PAG-IBIG ako ay nangungusap ng KATOTOHANAN na maraming ispiritwal na isip ang magsususpetsa pero ito ay hindi tatanggapin ng mga bulag sa ispiritu- sa ngayon.

///// Ang mga salitang ito ay hindi sinabi upang manakot o magparusa sa inyo- kundi upang magbigay babala sa inyo sa mga di masabing mga katatakutan na araw araw ay pumupuno sa mga pahayagan at telebisyon./////

**** Ito ay ang pag-ibig ko sa lahat ng mga tao ang nagtulak sa akin** *upang bumaba sa mga ibang antas ng kamalayan para maabot ang dimensiyon ng pantaong kasalatan upang magbabala ng bunga ng mga ito sa inyong kasalukuyang mga buhay.***

BIGYANG PANSIN - MAHALAGA

Magtataka kayo kung saan galing ang HIV virus na umaatake sa mahalagang sistema ng pansariling depensa ng tao- ang sistemang imyun, na tumatarget din sa kanyang kakayahang magpadami ng lahi.

Ang virus na ito, kapag hinayaang kumalat na hindi nasusugpo (hindi dahil sa gamot)- kundi sa pamamagitan ng ISPIRITWAL NA KAMALAYAN- ay magdudulot sa paglalaho ng mga hindi tumatalima. Ang mga Naliwanagan ay iiwas dito at sa mga iba pang kumunoy ng pagiging naririto.

Gising ! Tantuin ! ***Ang inyong malakas na'mga pintig ng kamalayan' ay mga pintig ng buhay.*** **Ang mga ito ay may mataas na mapanlikhang – mga pintig ng elektro-magnetiko!**

Kapag ang mga ito ay nasa **mapanira, malupit, agresibo at pumapatay na anyo- sila ay lumilikha** ng *mga elektrikal na partikulo* **ng paninira, pagkamalupit, pagkaagresibo at mamamatay** na *KAMALAYAN* na lumilikha ng anyo ng mapanirang mga virus sa hangin, na kumakalat mula sa isang inosenteng tao papunta sa iba.

Anuman ang isinilang at inaruga ng may sakit na isipan ay sa katapusan ay huhubog sa anyo sa pisikal na daigdig.

Ito ay hindi parusang galing sa 'Diyos' na gaya ng itinuturo ng mga simbahan. Ito ay ***KATOTOHANANG SIYENSIYA NG PAGIGING NARIRITO****.* Samakatuwid, ito ay isang bagay na lubhang nangangailangang madaliin para sa mga taong may ispiritwal na pag-iisip na ipagsaisangtabi ang mga 'di hinog' na imahinasyon upang matanto nang may kaliwanagan ang ***KATOTOHANAN*** **ng paglalang at ng pagiging naririto.**

<u>**Ang aking MENSAHE sa lahat ng mga SIMBAHAN.**</u>

Ako, ang KRISTO, ay pumarito upang sabihin nang lubusan sa inyo ang **katotohanan tungkol sa pinanggalingan ng 'pantaong personalidad'**. Ipapaliwanag ko sa inyo nang husto kung bakit at paano ang tao ay binigyan ng natural na natatanging pagkiling para sa sariling kagustuhan at pagnanasang itigil ang pansariling pagluwalhati at pansariling depensa.

Ito ay hindi kasalanan- manapa ay bahagi ng natural na mapanlikhang proseso.

Walang 'parusang' galing sa itaas !

Ang mga tao, dahil sa kanilang pansariling kagustuhan at nakakasakit na paggamit ng 'Kapangyarihan ng kanilang Ego' , ay humuhugis para sa sarili nila ng kanilang sariling kaparusahan.

BIGYANG PANSIN. Sa kadahilanang ito , gaya ng pagdami ng mga pangsiyentipikong aklat bunga ng pagkatuklas at pagtalima ng isipan ng tao sa mas mataas na kaalamang pangsiyensiya, kaya

kailangan din na ang pangkasalukuyang anyo ng 'Kristiyanismo', na itinayong nakapundasyon sa maling doktrina na sumisentro sa pagkakapako ko sa krus ay hayaang mamatay nang natural na kamatayan.

Bigyang Pansin… Ang inyong pangkasalukuyang global na krisis, na nagpapakilala ng bagong pagkasira ng Pandaigdigang Batas at naglalatag sa pundasyon ng panghinaharap na terorismong global, ay maliwanag na nagsasaad na walang relihiyon sa mundo ang nag-aangkin ng mga kinakailangang karunungan at epektibong pagpapasunod upang magbigay daan sa pagbabago ng mga pantaong paraan ng pag-iisip- na magdadala tungo sa kapayapaan at kasaganaan.

ANG TUNAY NA LIDER ISPIRITWAL ay makakapagpakita sa kanilang mga kongregasyon kung *paano* at *bakit* ang mga modernong paraan ng pag-iisip ay lumikha ng mga kalamidad at katatakutan na nilikha ng 'kamalayan' at bago pa lamang nagsisimula upang lubos na maramdaman ninyo sa inyong kalagitnaan bilang iba't ibang uri ng peste at mga lindol, mga pagbaha, mga gutom, mga digmaan, pag-aaklas at iba pang mga trahedya. Maging tiyak ! Walang masama na dumating sa inyong mundo na isang 'natural na kalamidad' Lahat na kaaway ng inyong perpektong kaginhawaan ay isinilang muna sa inyong 'pantaong kamalayan' at pagkatapos ay nabigyan ng anyo sa inyong karanasang global***. Ito ang sinubukan kong sabihin sa mga Hudyo noong lumakad ako dito sa lupa- at TUMANGIS- noong sila ay nagtawanan at hindi naniwala dito. *Tinawag nila akong baliw.****

Di dapat hayaan na ang mga simbahan ay makagawa ng katulad na pagkakamali !

Dahil ang mga simbahan ay nasa antas ng paglalaho, nakasemento sa mga ritwal at mga dogma, ang kanilang mga pari at pastor ay hindi makayanan na katagpuin ang ebolusyonaryong pagbabagong ispiritwal na pangangailangan ng mga masugid na naghahanap ng Katotohanan. Bunga nito, ang mga dumadalo sa simbahan ay kumakaunti ang bilang. **Kung gusto nilang maging matatag, ang mga simbahan ay kailangang isa isang tabi ang kanilang mga pagkakaiba at magkaroon ng kababaan ng loob na tanggapin na ang inspirasyon ay hindi nangangailangan na dumating dito sa mundo sa paraan na katanggap tanggap sa kanila. Dapat nilang tandaan na Ako, ang Kristo ay di katanggap tanggap sa mga Hudyo.** Ang mga simbahan ay kailangang panatilihing maging bukas ang mga isipan at puso upang tanggapin ang anumang sa intwisyon nila ay maramdamang may mas Mataas na Katotohanan kaysa sa kung alin sa kasalukuyan sila ay nakakapit….at itakwil ang mga matatandang paniniwala na nagpahintulot sa **HALIMAW** na kumontrol sa pantaong pag-iisip.

Mataimtim kayong magdasal, sampo ng inyong mga kaluluwa, mga isipan at mga puso- ***para sa tunay na kaliwanagan***- sa halip na pag-uulit ulit ng matatanda at maling mga paniniwala. Gumising kayo at tanggapin na ang mga ritwal na ito at mga nakalipas na paniniwala ay hindi nakatugon sa aking mga salita sa tao, noong pinangako ko na mas 'malalaking bagay kaysa ginawa ko' ang kaya ninyong gawin. Samantala, ang tunay na kaliwanagan ay darating sa inyo-(pagkatapos ng maraming meditasyon at panalangin, - magturo, ipakita, at isabuhay :

PANGKAPATIRANG PAGMAMAHAL

Kalakip ng kalakasan ng kaluluwa, puso at isip-

sa bawat minuto sa inyong pang-araw-araw na mga buhay.

Dahil- upang labanan ang mapanirang pwersa ng kamalayan sa mundo, kailangang gawin ng sangkatauhan ang lahat ng makakaya upang kumilos nang mabilis sa susunod na baitang ng kanyang paglago.

PANG-AGARANG PANGANGAILANGAN PARA SA MATAAS NA PANANAW

Ito ay kailangang tangapin nang malawakan na mayroong MAS MATAAS NA PANANAW na kailangang ipagpunyaging maisakatuparan sa inyong pang-araw araw na buhay.

Ito ay sa pamamagitan lamang ng pag-abot para sa mas mataas na pananaw na ang pisikal na mundo ay maliligtas sa pangkalahatang pagkawasak.

Kung walang pananaw maging para sa sarili o para sa mundo, wala ring ispiritwal na ebolusyon o kaya ay ang pagkakamit ng mga bagay na lubhang ninanais. Sa pangkasalukuyan, ang inyong pananaw sa buhay ay isa sa mabigat na pakikipagsapalaran at kawalan. Ang mga paniniwalang ito ay katakut takot na isinasalarawan at pinalalakas ng inyong panonood ng telebisyon. Sa bandang huli ay magdadala sa inyo ng pighati na inaasahan ninyong di mangyayari sa inyo.

Samakatuwid, para maligtas kayo sa inyong sariling dusa na nakikita sa medya at TV, ang 'pantaong kamalayan' ay kailangang MADALIANG maitaas upang makita **ang nakita ko sa disyerto-**

ang ***Katotohan ng Pag-ibig*** sa likod at sa loob ng pagiging naririto.

BIGYANG PANSIN Kapag ang dakilang katotohanang ito ay tinanto at mainit na kinilala, ang ***Katotohanan ng Pag-ibig*** ay magsisimulang ipakita ang Kanyang sarili sa maraming paraan sa lahat ng mga may buhay at sa kapaligiran. Ang karanasan ng kasaganaan at kaligayahan ay magbibigay ng panibagong lakas sa kamalayan ng kasaganaan at kaligayahan*.* **Kaya ang ispiritwal na spiral ng mas maluwalhati at kahanga hangang pamumuhay ay mailalagay sa pagkilos.**

Kapag ang TUNAY na kalikasan ng 'Pagiging ' ay lubusang naunawaan- ang sangkatauhan ay tutungo sa sunod na baitang ng ispiritwal na ebolusyon at mailalagay sa pagkilos ang bago at pinagpalang anyo ng gawain ng tao at pansariling karanasan.

Para makamit ang mga layuning ito, kailangang maunawaan muna ng sangkatauhan ang :

ANO at SINO kayo

Ang bago at mahalagang tanong ay dumarating na sa kamalayan ng mga tao. 'Sino kayo talaga- sa likod ng mga artipisyal na anyo sa inyong mundo sa kasalukuyan ? Ano mayroon ang maging **TOTOO?**

Ito ang tanong ' Sino talaga kayo ' sa lahat ng antas ng inyong pagkatao ang sinagot sa mga pahinang ito. **At kapag kaya ninyong tanggapin bilang inyong pansariling gabay sa araw araw na pamumuhay- ang lahat ng aking naunawaan sa loob ng anim na linggong karanasan sa disyerto,- kayo rin sa bandang huli ay magiging BUO at TUNAY gaya ng pagiging BUO at TUNAY ko bago ako nagsimula ng aking pagpapastol sa panggagamot at pagtuturo.**

Dahil kakaunting tao sa buong mundo ang magpapalagay sa kanilang sarili na **BUO** sa kasalukuyang panahon, kailangan ninyong may katiyakang kilalanin na mayroong madaliang pangangailangan para sa **akin na pumasok sa inyong mga isipan** upang gumabay sa inyo tungo sa bagong paraan ng pag-iisip at pagdamdam.

Ang pagkabago ng kamalayan ay maghahatid sa inyo sa Banal na kaayusan na mayroong KATOTOHANAN at mas mainam na kalagayan sa pamumuhay at seguridad. Para makamit ang gawaing

ito ng 'panibagong pagkumpuni' sa loob ng inyong kamalayan, kailangan ko munang iukit sa inyong mga isipan- at inyong dapat tanggapin- madaming itinuro ako noon sa Palestina na hindi pa nila handang tanggapin.

Mahalaga, hindi tinanong sa publiko kung **bakit** walang tala tungkol sa aking buhay, sa panahon ng aking kabataan. Ano ang tunay na dahilan sa mga mahahalagang pagkakaalis sa tala ?

Kasing halaga, kahit ginugol ko ay anim na linggo sa disyerto pagkatapos na ako ay mabautismuhan, at naging GURO AT MANGGAGAMOT pagkatapos ng karanasan na iyon, walang kahit isang manunulat ang sumubok na isalarawan kung ano ang tunay na nangyari noong mga panahon na iyon maliban sa ako ay 'tinukso ng diyablo' at ' ay kasama ng mga masasamang mga halimaw ' at ang 'mga anghel ay kasama niya'. Wala man lamang kahit pinakamaliit na 'pahimakas' kung ano ang nangyari sa akin sa ilang na nakatulong sa akin na bumalik sa mga bayan at pamayanan na nagsasabing ' Ang Kaharian ng Diyos ay nasa inyo! ' at mangusap sa mga sinagoga na mayroong awtoridad na ang mga matatandang Hudyo ay namangha.

Ang totoo tungkol sa aking pantaong kalagayan ay, dahil sa pinagkaisahang pahintulot ng aking mga disipulo ay nasikil upang magbigay ng higit na halaga sa aking ipinagpalagay na 'Kabanalan' at pagpapastol.

Base sa mga aklat, ito ay sinabi na ako ay 'ang nag-iisang Anak ng Diyos'. Bakit kung gayon, na lagi kong sinasabi na ang aking sarili ay 'Anak ng Tao' ? Aking tiyakang ginawa ang mga pangungusap na iyon upang pasubalianan ang umiiral na mga paniniwala sa aking 'kabanalan' at upang itanim sa isipan ng mga tao na ako ay nanggaling sa parehong pisikal na pinagmulan gaya ng kanilang mga sarili. Hangad kong maunawaan nila na kung ano ang kaya kong gawin, ay kaya din nila kung mayroon lamang sila ng aking karunungan at sundin ang aking mga tagubilin tungkol sa tamang pag-iisip at tamang paggawa.

Kaya maraming mga mito ang sumulpot sa paligid ng aking makalupang pagkatao at sa aking ISPIRITWAL NA KAMALAYAN na panahon na upang iwaksi ang mga iyon nang buo kung maaari , dahil bumabalakid ang mga iyon sa paglagong ispiritwal ng mga tao.

Kayo na nadoktrinahan ng mga turong pangrelihiyon, ay kailangang subuking unawain na sa paglalarawan ng aking buhay, ang aking mga disipulo ay nagbigay lamang ng kung ano ang kanilang personal na natandaan na lubusang nagpatibay sa kanilang mga sinabi tungkol sa aking mga 'di pangkaraniwang' mga gawain. Isinama rin nila ang mga sabi ng iba tungkol sa akin sa loob ng tatlumpong taon pagkatapos ng aking kamatayan.

Pagkatapos ng di pagkakatugma ng panahon at ang di inaasahang paghahabi ng katotohanan- paano nila posibleng masusulat na may awtoridad ang 'talambuhay' ko at kung ano talaga ang nangyari... o tamang ipaliwanag ang aking tunay na pananaw pang ispiritwal na nagbigay daan sa pagsilang ng aking mga salita at 'mga hiwaga' ?

Isang tao lamang ang pwedeng magsulat galing sa pananaw na ito- at iyan ay ang aking sarili. Samakatuwid, ang mga Liham na ito ay magdadala sa inyo ng aking Katotohanan sa paraan na walang tagamasid ang pwedeng magsabi nito, gaano man nila iniisip na naintindihan nila ang aking pag-iisip.

(Sa dahilang ito, higit sa apatnapong taon, ang isipan ng aking 'tagatala' ay nilinis sa mga orthodox na turo at ang sistema ng aming komunikasyon ay napagbuti.)

Kung ang aking **Katotohanan** na nakasaad sa mga **Liham** na ito ay kakaiba sa nakasulat sa inyong Bagong Tipan, ito baga ay dapat pagtakhan o kaya ay huwag tanggapin para sa dahilang iyon ?
Samakatuwid, Ako ay kagyat na bumababa sa kamalayan, malapit hanggang kinakailangan, sa inyong estado ng kamalayan upang isalarawan ang aking buhay at mga turo dalawang libong taon na ang nakaraan.

ANG LUGAR KO SA KASAYSAYAN

Gusto ko munang banggitin na ang aking buhay at pagkatao na maikling binanggit sa 'Kasaysayan ng mga Hudyo' na sinulat ni Josephus para sa gobernador na Romano at ibinigay sa Romanong Emperor. Maikling binigyang pansin ni Josephus na si Hesus na sumubok alisin ang batas at kaayusan ng pamahalaang Romano ay pinarusahan at ipinako sa krus.

Ito ay pinagtalunan na ito ay iba pang Hesus kaysa sa naitala ni Josephus. Pero ito ay hindi gayon. Ako, na sa bandang huli ay naging **KRISTO** na nagpakita ng mga hiwaga ng paggagamot at paggawa ng materyal, ay ang rebelde. Pero- ako ay hindi manggugulo. Hindi ko kusang intensiyon na paggalitin ang mga tao upang kalabanin ang mga Romano at sirain ang batas at kaayusan.

Ako ay rebelde laban sa mga napapanahong sinusunod na tradisyong Hudyo at dahil, noong ako ay makagaling sa aking anim na linggong pagtigil sa disyerto, **nakita ko ang mas mabuting paraan upang – *mag-isip* – at- *upang mabuhay*- at sinubukan kong ipasa sa mga Hudyo ang aking karunungan pero babahagya lamang ang tagumpay.**

Ito ay mahalaga na maunawaan ninyo na ang pwersa ng pampublikong opinyon ay tumimbang sa aking mga tagasunod. Habang sila ay tunay na naniwala na nagdala ako ng'panagip-kaluluwang' mensahe para sa mga Hudyo at itinuring, ang Tagapagligtas, ang 'Anak ng Diyos', sila rin ay sa mundo, sinusubukang iugnay sa mundo, sa abot ng kanilang kakayanan. Samakatuwid, bagaman at alam nila ang aking reaktibong nararamdaman para sa mga paniniwalang Hudyo, hindi sila masaya na alisin nang lubusan kasama ng Matandang Tipan, sa kadahilanang ito ay sumuporta at nagpanatili sa mga Hudyo na magkakabuklod mula at sa huli ng kanilang kasaysayan. Sa hangad na mapreserba ang kung ano ang itinuturing nilang mahalaga sa lumang dispensasyon, ay kanilang itinago ang anumang pagsasalarawan ng 'pagkatao' ko.

Ang aking mga alagad at si Paulo ay nagtayo ng kanilang istruktura ng 'sagradong mga paniniwala' tungkol sa kung ano ang gusto nilang ipreserbang galing sa aking buhay at mga turo. Ang itinuro lamang nila at pinagsama sama ay kung ano sa palagay nila ay mahalaga sa mga tao- mga Hudyo at Hentil- at mga kagaya- noong panahong yaon at sa hinaharap.

Bunga nito, sinala nila ang kung ano ang kanilang magagamit at ‚binayaang maglaho' ang karamihan sa mga itinuturing kong, sekreto ng Kaharian ng Diyos' dahil hindi nila iyon naintindihan.

Hindi rin nila nakita ang mga iyon na kailangan sa paglikha ng bagong pananaw sa **'Banal'- ang 'Ama'.**

Upang mapreserba ang Hudyong paniniwala na 'kaligtasan mula sa parusa dahil sa mga kasalanan' sa pamamagitan ng sakripisyo sa Templo- ang 'persona ni Hesus' ay ginawang

‘supremong’ sakripisyo na nagbayad sa mga kasalanan ng tao dahil sa aking pagkapako sa krus. Ang paniniwalang ito ay naglingkod sa maraming mga layunin noong panahong iyon.

Ang aking pagkamatay sa krus - ay isang balido at may pagkabayaning dahilan. Pinatunayan nito sa tao na ako ang ‘Anak ng Diyos’ na nagsagawa ng tiyak na misyon hanggang sa katapusan ng aking buhay. Ang paniniwalang ito ay nagpatunay na naging malaking kagaanan sa mga Hudyo noong ang kanilang templo ay sirain ng mga Romano- na nagbunga sa pagkakaroon ng maraming pag-anib.

Maraming sekta ng Hudyo pati na Hentil ay di naniniwala sa buhay pagkatapos ng kamatayan. Bunga nito, ito ay malaking kagaanan upang pakinggan na ang ‘Kristo Hesus’ ay nagtagumpay sa kamatayan at napanatili niya ang kanyang katawan. Sa sobrang pantaong pag-iisip noong panahong iyon, ang buhay ay di posible kung walang katawan. Samakatuwid, ang buhay pagkatapos ng kamatayan ay mangangahulugan lamang ng pagkabuhay na muli ng katawan.

Ito rin ang nagpanatili ng aking pangalan na laging buhay sa isipan ng mga tao. Ako ay ang ‘makasaysayang simbolo’ na buong tapang na nagbuwis ng buhay upang siguraduhin na ang mga tao ay mapalaya sa lahat ng takot sa impiyerno at sumpa. Sa kondisyong maniwala sila sa ‘akin’, sila ay makalalakad na mga ‘ pinalayang mga tao’.

Ito ay dahil lamang sa ang aking ‘pangalan’ ay napanatiling buhay hanggang sa kasalukuyan kaya ako ngayon ay nakapunta sa inyo at nagbigay sa inyo ng **<u>KATOTOHANAN</u>** na sa pagmamahal ko ay gusto kong ibahagi sa mga tao dalawang libong taon na ang lumipas.

<u>ANG AKING KABATAAN *at* MGA KARANASAN SA DISYERTO</u>

Ako ay isinilang sa Palestina. Ang aking ina ay naniwala na ako ay magiging Mesiyas. Taliwas sa tanyag na paniniwala, ako ay hindi banal na bata.

Noong ako ay dalhin sa templo, edad labing dalawa upang kapanayamin ng Mga Pinunong Pari upang malaman kung ako ay pwedeng pumasok sa Relihiyosong Pagsasanay ng mga Hudyo. Ako ay hindi tinanggap sa kadahilanan ng aking mga opinyon. Mapait na nabigo, iniuwi muli ako ng aking ina sa aming tahanan at ginawa niya ang kanyang makakaya upang palakihin ako sa kabanalan na nagmarka ng kanyang pansariling pag-uugali sa lahat ng mga oras.

Ito ay imposibleng gawain dahil ako higit sa lahat, bilang isang mapag-isa at may walang disiplinang pag-uugali. Kinainisan ko ang gabay ng aking ina at ang kanyang mapagpunyaging disiplina. Bilang isang kabataan, ako ay naging mahirap pasunudin- isang tunay na rebelde !

Aking di tinanggap ang sa aking inang masidhing pagyakap sa mga Hudyong paniniwala at tradisyon, minamaigi ko pang pagtawanan ang mga hipokritong madasaling mga gawi. Hindi ako nag-aral ng trabaho na maglalagak sa akin sa paulit ulit na gawain. Pinili ko na makihalo sa lahat at maraming mas mahihirap na uri, nakipag-inuman sa kanila, nakipagkilala sa mga mababa ang lipad, masayang nakipagkwentuhan, nakipagtalo, tumawa at butong walang pakinabang. Kung kailangan ko ng pera, nagpupunta ako sa tumana sa isa o dalawang araw o kumukuha ako ng trabaho na nagpapasweldo sa akin nang sapat lamang para kumain at uminom at saka magbigay sa akin ng saya na aking hinahanap.

Sa aking lahat na mga pagkukulang bilang isang tao, ang aking walang ingat, madali, tamad na gawi, ang aking sariling kagustuhan at determinasyong nakasentro sa ego na mag-isip ng aking sariling mga

ideya na walang pakundangan sa kung ano ang sasabihin ng iba sa akin, sa kabila noon ay malalim ang pagmamahal at kalinga ko sa tao*.* **Malalim ang pagka emosyonal ko. Sa inyong pangkasalukuyang porma ng pananalita, tatawagin ninyo ako na' sobrang- reaktibo', 'sobrang emosyonal'. Ako ay may mainit, maawain at mapandamang puso. Ako ay lubhang nagdaramdam dahil sa pagkakaroon ng mga sakit, pagdurusa at kahirapan. Ako ay masugid na tagasuporta sa mga kung tawagin ninyo ay mga 'talunan'. Pwede ninyong sabihin na ako ay 'tao ng mga tao'. Namuhay akong malapit na kasama nila, sa ispiritu ng pakikihalubilo; pinakinggan ko ang kanilang mga dalamhati, inunawa at nag-aruga.**

Ito ay mahalaga na maunawaan ang tunay na mga simula at ang aking katangian sa panahon ng aking murang kabataan dahil ang mga ito ang mga tinik na nagtulak at humimok sa akin tungo sa Pagkakristo.

Ang labis kong kinasuklaman at nilabanan ay ang kapighatian – karamdaman at karalitaan- na nakita ko sa aking kapaligiran.

Ito ay nagpagalit sa akin- at ako ay naging apektado, maingay sa galit na makita ang mga tao na nakadamit ng basahan, payat at gutom, maysakit, lumpo, pero walang awang pinagmamalupitan ng mga pinuno ng mga Hudyo habang pinapapasan sa kanila ang mga walang kwentang tradisyonal na batas at mga ritwal, tinatakot sila ng parusa ng Jehovah kung di sila susunod. Idineklara ko sa mga gustong makinig na ang mga pobreng taong ito ay may sapat ng pasanin na hindi na kailangang durugin pa ng mga walang saysay na panuntunang sumisikil ng kaluguran. Ano pa ang saysay ng buhay kung hindi tayo isinilang para maging masaya ?

Hindi ko pinaniwalaan ang 'pantay' na 'Diyos' batay sa mga tradisyong Hudyo. Ang propesiya sa bibliya ng babala ng Jehovah 'paghuhukom at galit' laban sa mga tao, ay nakapagpagalit sa akin. Ang mga tao ay tao ano pa man, na gumagawa ng kung anong bagay anuman ang udyok ng kanilang likas na pagkatao. Sila ay isinilang na makasalanan- bakit sila huhusgahan at kokondenahin sa mga buhay ng pagdurusa at karalitaan dahil lamang sa di pagsunod sa Sampung Utos ? Nasaan ang saysay sa mga pangungusap na ito ?

Para sa akin, itong paniniwalang ito ng mga Hudyo ay naglalarawan ng walang lohiko at mabangis na "Diyos", at gusto kong walang maging kinalaman sa "Kanya". Sa aking pananaw na kung mayroon ngang gayong 'supremong lalang', nangangahulugan na ang tao ay itinakda sa walang katapusang kapighatian. Ang kapayakan at kalayaan na nakita ko sa mga burol, sa mga kapatagan, sa mga lawa at mga bundok, ay nagpanariwa ng aking pinakapanloob na ispiritu at nagpatahimik sa aking nagngangalit na reklamo laban sa Diyos ng mga Hudyo.

Dahil dito, hindi ko pinaniwalaan ang salita na sinubukang ituro ng mga matatandang Hudyo sa akin. Pero, noong ako ay dalawampu at limang taon, ay bagong linya ng pagtatanong ang kumuha ng pagmamay-ari ng aking isipan. Habang mas malimit akong naglalakad na nag-iisa sa mga burol, ang aking pagiging rebelde ay unti unting napalitan ng lahat ng nakakakonsumong paghahangad upang malaman at maunawaan ang katotohanang likas ng **IYON** na tiyak na nagbigay ng inspirasyon at buhay sa pamamagitan ng paglikha.

Pinag-aralan ko ang aking istilo ng pamumuhay at nakita ko ang pagdurusa ng aking ina at ng marami pang mga tao dahil sa aking mga ginagawa. Kahit na ako ay may malalim na pagkaawa sa mga

mahihina at sa mga pagdurusa, ang aking pagiging rebelde ay nagtulak sa akin sa maraming walang pag-iisip at makasariling pag-uugali sa pakikitungo ko sa aking pamilya. Ang aking di hayag na pagmamahal sa kanila ngayon ay sumidhi at nakita ko ang aking sarili na rebelde na rin laban sa aking mga nakaraang pag-uugali. Narinig ko ang usapan tungkol kay Juan Bautista at ang mga ginagawa niya sa mga Hudyo, na pumupunta sa kanya upang pakinggan ang kanyang mga salita kahit pa galing sa Jerusalem. Nagdesisyon ako na bisitahin siya at upang mabautismuhan. Sa aking paglalakad tungo sa ilog Jordan, naramdaman ko ang kagaanan at ang paghahangad na mabinyagan at magsimula ng bagong buhay.

Alam ko na sa kabila ng aking walang disiplinang pagkaemosyonal, ako naman ay isinilang na may matalas na talino at biyaya para sa pag-unawa, at pagkuha ng atensiyon sa debate na aking ginamit nang pasadya at may pagkanegatibo, na nag-udyok sa mga tao para sa walang disiplinang mga pagtatalo. Itinapon ko ang aking mga talento sa pamamagitan ng buhay na pansariling kagustuhan, pagsasayang ng oras at kalayawan. Bunga nito, winala ko ang respeto ng iba sa akin, at wala na rin akong respeto sa aking sarili. Sa kauna unahang pagkakataon, natagpuan ko ito na di ko na kayang tanggapin. Dumating sa akin ang punto, na sa hinaharap, kailangan kong gamitin ang aking mga likas na mga biyaya sa mas mainam na paggagamitan. Sa halip na mag-ingay lamang, siguro ako ay makakasumpong ng paraan upang pagaanin ang dalahin ng mga taong lubha kong kinaawaan. Hanggang sa mga oras na yaon, ay kakaunti ang pakinabang sa akin ng bawat isa.

ANG PAGBABAUTISMO SA AKIN

Noong lumusong ako sa tubig sa Ilog Jordan upang bautismuhan ni Juan, wala akong inasahang maramdaman na mas mainam sa kagaanan na napasa akin, para sa minsan, ang pagkuha ko sa positibong hakbang upang repormahin ang aking pag-uugali. Inasahan ko na makaramdam ng bagong determinasyon na umuwi sa aming tahanan at sorpresahin ang aking ina at mga kapitbahay sa pamamagitan ng aking mabait na pakikitungo sa kanila.

Ano ang tunay na nangyari sa akin pagkatapos na bautismuhan ako ni Juan ay karanasan na sa kabuuan ay kakaiba sa lahat ng aking napag-isipan na posible.

Naramdaman ko ang malaking alon ng may di pangkaraniwang enerhiyang pumasok sa aking katawan. Ako nga ay literal na namangha dahil dito. Sa pag-ahon ko galing sa ilog, naramdaman ko na ang aking sarili ay nasa mataas na kamalayan sa isang pinaka hindi pangkaraniwang paraan. Ang malaking daloy ng kaligayahan ay nagtaas sa akin sa estado ng ikstasi. Ako ay napuno ng kaligayahan at alam ko ang dakilang Liwanag.

Nagpatumpik tumpik ako, umalis ako papalayo sa ilog , at lumakad nang lumakad na hindi ko alam kung saan ako pupunta. Nagpatuloy ako na hindi inaalintana, papunta pala sa disyerto.

Bigyan ng pansin ! **ANG AKING ANIM NA LINGGO SA DISYERTO** ay oras ng pangkalahatang panloob na paglilinis ng aking pantaong kamalayan. Ang mga lumang pag-uugali,paniniwala at paghuhusga ay natunaw.

Ang oras ay dumating na para sa akin upang ibahagi sa mga makatatanggap na tao, lahat ng aking naramdaman, ‘nakita’, napagtanto at naunawaan.

(Upang matulungan ang tao na maalis ang matandang may pagka imahinasyong mga larawan ng nasa bibliyang ‘supremong lalang’, aking iiwasan na banggitin ang salitang ‘Diyos’ sa salitang iyon at gagamit ng terminolohiya na nilikha upang palawakin ang inyong isipan nang sa gayon ay mayakap ninyo kung ano ‘ang ano talaga’ lagpas sa lahat ng makalupang anyo, kulay , tunog , emosyon at pagkakaintindi.
Ang mga terminolohiyang ito ay lalong magiging makahulugan kung magsisikap kayo sa meditasyon at panalangin.)

<u>ANO ANG NARAMDAMAN KO SA DISYERTO</u>

Ako ay nataas sa pangloob na kaliwanagan at naramdaman ko ang kasiglahan at kahanga hangang pagiging buhay na may kapangyarihan. Ako ay puno ng ikstasi at ligaya at alam ko lagpas sa lahat ng mga pag-aagam -agam na ANG KAPANGYARIHANG ITO ay ang tunay na Maylikha, kung alin lahat ng mga nilikha ay nabigyan ng kanilang pagiging nilikha.
Itong maluwalhating panloob na kaayusan, kapayapaan at pakiramdam ng perpektong kaganapan, na hindi na nangangailangan ng iba pa upang idagdag sa magandang sandali na iyon, ay ang tunay na likas ng Katotohanan – ang Kapangyarihang Mapanlikha- na nagbibigay ng Buhay sa nilalang at pagiging naririto.

Ano ang nakita, natanto, naunawaan ko sa disyerto.

Ako ay nataas sa iba pang dimensiyon ng alam na pananaw, na nagdulot sa akin upang makita ang KATOTOHANAN tungkol sa buhay at pagiging naririto. Nakita kong nagniningning at may kaliwanagan kung ano ang tunay at kung ano ang mali sa pag-iisip ng tao.
Napagtanto ko na itong ‘Mapanlikhang Kapangyarihan’ na nararanasan ko ay walang limitasyon, walang wakas, panglahat, nagpupuno ng lahat ng lugar lampas pa sa himpapawid, mga karagatan, mundo at lahat ng mga nabubuhay. Nakita ko ITO ay KAPANGYARIHAN NG ISIPAN.
ITO ang MAPANLIKHANG KAPANGYARIHAN NG ISIP.
Walang punto kung saan na itong BANAL NA MAPANLIKHANG KAPANGYARIHAN NG ISIP ay hindi iyon. Natanto ko na ang pag-iisip ng tao ay ginuhit mula sa BANAL NA MAPANLIKHANG ISIP pero liwanag lamang ng kandila sa araw.

May mga oras, ang aking pantaong pangtingin ay ispiritwal na nataas, na nakikita ko nang lagusan ang mga bato, ang lupa, buhangin. Ang mga ito ay lumabas lamang na ‘liwanag ng maliit na partikulo’
Napagtanto ko na wala talagang solido.
Kung ako ay may panahon na nagdududa na ito ay pwedeng gayon, ang mga pagbabago sa pinomena ay tumitigil na upang matuloy at sa mas bandang huli ay natuklasan ko :

ang aking mga iniisip, kapag malakas kong sinasamahan ng DETERMINASYON
ay nakapagpapabago sa mga ‘liwanag ng mga partikulo’

(tinatawag ngayon ng siyensiya na mga partikulong kargado ng elektrisidad)

at samakatuwid ay nakapagpapabago
sa hitsura ng bato o kung ano mang aking pinag-aaralan.

Dito sa puntong ito ay napatunayan ko ang makapangyarihang epekto ng DETERMINASYON o walang maliw na PANINIWALA ay mayroon sa kapaligiran kung sasabihin ang utos o kahit na ang paniniwala.
Ang nakakasorpresa pa ay ang pagkabukas ng isip, 'kamalayang pangkosmos', pagkakapangyari ng lahat ng aking namasdan ay ang tunay na **'Mapanlikhang Kapangyarihan ng Banal na Isip sa kanyang sarili** na nakita sa pamamagitan ng 'liwanag ng maliliit na mga partikulo.'
Hindi lamang ito, ang kanyang **anyo** ay pwede ring lubusang maapektuhan ng gawain ng pantaong pag-iisip.

Natanto ko na wala talagang solido sa sanlibutan, lahat na ating nakikita ay manipesto na iba't ibang 'antas ng kamalayan' na siyang nagdedetermina ng nilalaman at ng anyo ng mga 'liwanag ng mga partikulo'.

Samakatuwid, lahat ng panlabas na anyo ay pagpapahayag ng panloob na kamalayan.

Ang BUHAY at KAMALAYAN, ay aking napagtanto na iisa at pareho.

Ito ay imposible na sabihin ' Ito ay BUHAY at Iyan ay KAMALAYAN'.

Ang Kamalayan ay Buhay, at ang Buhay ay Kamalayan at ang mga ito ay **Mapanlikhang Kapangyarihan *ng parehong* BANAL NA PANGKALAHATANG ISIPAN'** lagpas pa, sa loob at sa likod ng sanlibutan.

Natanto ko na ang tao ay naglagay ng pinakamataas na kahalagahan sa **pagkaindibidwal at anyo.** Hindi nila mapagnilay ang isip at talino na gumagawa sa kahit na anong epektibong paraan liban sa pamamagitan ng medyum ng pormang pang- indibidwal. Dahil dito, binuo ng mga Hudyo sa kanilang isipan ang imahen ng malaking supremong lalang, na may lahat ng mga katangian, positibo at negatibo ng sa tao. Kaya ito ay posible para sa mga propeta na maniwala at magsalita tungkol sa galit ng Jehovah, banta ng pagpaparusa, pagkakaroon ng mga sakit at peste bunga ng mga kalikuan ng tao. Pero ang mga mental na imaheng ito, ay aking natanto na mga mito. Walang mga ganito.
Aking pinalagay na, sa alin mang dimensiyon ng pagiging naririto, ito ay ang ISIP- ang pinakikitang talino- ang pinaka sa lahat ng mahalagang paktor na may kinalaman sa paglikha at sa tao at kanyang sarili. Samakatuwid, ang Genesis ay kailangang muling sulatin.
Bago ang paglalang- ay **ang PANGKALAHATANG ISIP- Mapanlikhang Kapangyarihan at nasa nilalang sa kanyang sarili.**

Dahil 'nakita' nang maliwanag, lagpas sa lahat ng mga di pagkakatugma na ang **Mapanlikhang Kapangyarihan ng PANGKALAHATANG ISIPAN** ay nasa lahat ng dako, ay nasa walang limitasyon ng himpapawid at aktibo sa loob ng mga nasa mundong anyo, ako ay paloob na sinugo upang tingnan ang mga nasa paligid ko at nakita ko ay graba at bato lamang. Kapagdaka ay biglang ipinakita sa akin ang larawan ng magandang lupain kung saan ay lumalago ang lahat ng mga nalalalang na halaman,

mabababa at matataas na puno, kahit na mga ibon na nagpapalipat lipat sa mga puno, at ang mga hayop ay nanginginain sa damuhan.

Ang panonood ng pangitaing ito na may paghanga, 'nakita' ko na ang mga halaman at mga puno, bawat isa sa mga ito- at oo, kahit mga ibon at mga hayop, sa katotohanan ay binubuo ng daan daang komunidad ng walang limitasyong maliliit na lalang (ang tawag ng inyong modernong siyensiya ay 'selyula') nagtatrabahong walang humpay, sa isang lubusang maayos na ispiritu ng pagkakaisa, upang mabuo ang mga substansiya at marami pang mga organ ng panloob na sistema at ang panlabas na kaanyuan ng kompletong buhay na lalang.

Aking pinagnilayan ang kahangahangang gawaing ito sa mahabang oras, kahit na ang oras ay wala nang gaanong halaga sa akin. Habang inuusisa at pinag-aaralan ko, naisip ko Sino ang dapat ay nakahula na sa loob ng mga panlabas na pantakip na buhok, balahibo, balat, ay mayroong gayong gawain sa loob ng maliliit na komunidad ng mga lalang, nagtatrabaho sama sama upang magbigay ng buhay, anyo, nutrisyon, kagalingan, proteksiyon, lakas sa katawan ng maraming iba't ibang uri.

Samakatuwid*,* **ang GAWAIN,** aking natanto ay mahalagang bahagi ng **Mapanlikhang Kapangyarihang Gawain** mula sa pinakamaliit na 'lalang' (selyula) ng mga buhay na sistema hanggang sa pinakamaslinang na lalang sa sanlibutan – ang tao rin sa kanyang sarili. Sa mga sistema ng lahat ng mga may buhay, lahat ng mga gawain ay nasa ilalim ng paggabay, sa huli ng **Banal na Mapanlikhang Kapangyarihan,** kung kanino ang mga plano at mga disenyo ng paglikha. Nakita ko na ang mga plano at disenyo sa katotohanan, ay mga 'anyo ng kamalayan' at pwedeng tawaging MGA SALITA, dahil ang bawat SALITA a*y nagpapahiwatig ng espesyal na 'anyo ng kamalayan'.*

Dahil ang orihinal na SALITA sa **'Mapanlikhang Kapangyarihang Kamalayan'** ay naiipahiwatig sa nakikitang mundo. Ang SALITA, at samakatuwid ang **'Modelo ng Kamalayan'** ay nananatili sa *BANAL NA MAPANLIKHANG ISIPAN* na patuloy na nagdadala patungo sa kanyang sarili. 'Nakita' ko kapag daka, na lahat ng bagay sa sanlibutan ay 'nabubuhay, kumikibo at may kanyang pagiging lalang' sa **Mapanlikhang Kapangyarihan ng PANGKALAHATANG ISIPAN** na walang limitasyon at panghabang buhay at ang nag-iisang *Katotohanan* sa likod ng mga pahiwatig ng pang- indibidwal na anyo.

Ako ay napuno ng pagpupuri na lahat ng bagay dito sa mundo ay bunga at nasa loob nitong pinaka **Mapanlikhang Kapangyarihan ng Banal na Isipan.** Nasorpresa ako sa lahat ng mga sekretong gawaing ito na patuloy na laging nangyayari sa lahat ng may mga buhay, kasama na ang katawan ng mga tao, at humanga ako kung paano na ang mga kagaya ng walang limitasyong maliliit na yunit ay nagtatrabaho nang may talino batay sa takdang mga plano upang makamit na walang mali ang mga pinlanong anyo- puno, sanga, dahon, bulaklak, prutas, mga insekto, mga ibon, mga hayop at katawan ng mga tao.

Aking natanto, na mas maliwanag pa na ang**' Mapanlikhang Kapangyarihan** ay ang tunay na **Pinanggagalingan ng lahat ng 'matalinong gawain sa sanlibutan.**

Kung ang tao ay mayroong katalinuhan, ito ay dahil lamang sa nakuha niya ito mula sa **'Pangkalahatang Pinagmumulan ng lahat ng Lalang'.**

Dagdag pa, ipinakita sa akin na ang **Banal na Mapanlikhang Kapangyarihan** ay laging gumagawa batay sa tiyak na pundamental at hustong prinsipyo ng paggawa.

Ipinakita sa akin :

Dahil ang mga tao ay may maliwanag na katangian at maayos na pagkakabigay kahulugang 'likas' sa kanilang pansariling presentasyon sa mundo sa pangkalahatan, kaya nga ang MAPANLIKHANG KAPANGYARIHAN ay nagtataglay ng maliwanag na ibig sabihin ng 'Likas'- taglay na mga katangian – na maaring maliwanag na makilala sa paraan na ang mga may buhay, mga halaman, mga hayop, mga ibon, mga tao ay nilalang at pinananatili.

Nakita ko na ang mga 'prinsipyong ito at mga katangian', na maliwanag na namamasdan sa proseso ng paglalang ay itinalaga, hindi nagbabagong MGA BATAS na namamahala sa lahat ng pagiging naririto.

Ang MGA BATAS ay talagang bahagi ng buhay na di tinatanong pa. Ang mga ito ay di nagbabago at palagian- pero wala sanang mga batas na gaya ng mga ito kung walang **Mapanlikhang Matalinong Kapangyarihan** na nagpapakita ng Kanyang Sarili sa pamamagitan ng sanlibutan. Itong mga 'prinsipyo' ng paglalang, ang mga katangian ng Mapanlikhang Kapangyarihan sa Kanyang Sarili ay ang mga sumusunod:

(Isinasalin ko ito sa inyong pangkasalukuyan dahil ang mga prinsipyong ito ay walang hanggan.)

1. Ang 'Likas' ng 'Mapanlikhang Kapangyarihan ay PAGLAGO.

Lahat na may buhay ay lumalago.

ANG PAGLAGO ay pangkalahatang katangian, ay hindi nagbabagong prinsipyo ng pagiging naririto.

2. Ang 'Likas' ng Mapanlikhang Kapangyarihan ay NUTRISYON at PAGKAIN.

Ang Nutrisyon at Pagkain ay normal at kahangahangang proseso na inayos sa loob ng mga katawan na mamamasdan sa lahat na piniling ikonsidera ang mga ito. Ang nutrisyon ay ipinagkaloob sa lahat ng mga may buhay batay sa kanilang indibidwal na kagustuhan at ang pagkain ay tinutunaw upang magpanatili ng kalusugan at kaayusan. Kapag isinilang ang mga sanggol, ang gatas ay kaagad na nasa mga ina, handa at naghihintay para sa mga bagong silang. Ito rin ay mahiwagang prinsipyo ng pagiging naririto na walang makakapagtanggi.

Walang agham ang makakapagpaliwanag kung bakit ang tulad na gawain na nangyayari dahil sa masuwerteng pagkakataon sa loob ng sistema na sumisiguro sa pananatili ng mga uri, ay dapat na nanggaling sa lalang. Ang tunay na gawain sa kanyang sarili ay maaaring maunawaan pero hindi ang 'bakit' at ang pangunahing motibo ng gawain.

3. Ang 'Likas' ng Mapanlikhang Kapangyarihan ay PAGGALING.

Ang Paggaling ay natural na katangian ng pagiging naririto at pwedeng sabihin na likas na 'Proseso Upang Maging Perpekto', na nagaganap upang ang kaayusan ng indibidwal ay maisiguro pero walang makapagpaliwanag kung ano ang nag-uudyok sa gawain ng pagpapagaling.

4. Ang 'likas' ng 'Mapanlikhang Kapangyarihan' ay PROTEKSIYON.

Ang Proteksiyon ay mahalagang katangian ng Mapanlikhang Kapangyarihan at ng lahat ng kanyang mukhang 'mahiwagang' gawain sa mundo ay nakatugma tungo sa proteksiyon. (Sa ngayon, ang inyong mga aklat sa medisina ay naglalarawan ng mga iba't ibang mapag-ingat na sistema sa inyong katawan pero noong ako ay nasa disyerto ay 'nakita' ko ang katangian ng Proteksiyon na taglay ng Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan sa mga sumusunod na paraan.)

Habang ang mga halaman, mga ibon, at mga hayop ay ipinakita sa akin para sa inspiradong obserbasyon, nakita ko kung paano ang bawat 'pangangailangan ng proteksiyon' sa mga katawan ay buong pagmamahal na ibinigay, na may malaking pansin sa detalye.

5. Ang katangiang ito ng 'Proteksiyon' ay kasama ng iba pang mga daynamik na pagkakakilanlan ng KATUPARAN NG PANGANGAILANGAN.

Ito ay ginawang maliwanag kagaya ng pagkakaroon ng buhok, balahibo upang protektahan ang balat ng mga may buhay na nilalang para magbigay ng init sa lamig at kanlong sa init. Nakita ko na ang mapinong duluhan ng importante at sensitibong daliri sa kamay at paa ay lahat mayroong nararapat na proteksiyon ng pangalmot at kuko.

Ang pilik mata ay nagpoprotekta sa mata mula sa pawis, ang talukap ng mata ay nagpoprotekta laban sa alikabok at pagkasira. Natanto ko na iyong mga hayop na nakakaakit ng mga langaw ay biniyayaan ng buntot na magpapaalis sa mga iyon.

Anong masaya at maligayang uri ng pag-ibig at pagkalinga ang namamalas dito sa mga maliliit na pisikal na kalidad na ito na sa tingin ay maliit at walang halaga pero mayroon palang silbi upang magbigay ng ginhawa sa lahat ng may buhay. Itong mga pisikal na luho, na idinagdag sa pangunahing pisikal na disenyo ay maliwanag na produkto ng Katalinuhan na sinadya sa nilikha para maging maginhawa at masaya- ligtas sa pag-aalala na kailangang maranasan ng tao at halimaw kung ang mga 'maluhong aytem' ay hindi naibigay sa kanila !

Kahit ang likas na pinaggagamitan ay matalinong at maginhawang dinisenyo bilang pantawag ng pasasalamat. Bawat bagay ay maayos na nakalagay sa pangmasid. Gaano kapinagpala, gaano kasuwerte ang tao na isilang sa buhay na kahangahangang nabiyayaan ! Muli ang aking mga papuri ay pumailanlang at ako ay nataas sa panloob na ginintuang liwanag ng kaligayahang may pagkamangha- dahil ngayon ay 'nakita' ko na dagdag sa kalayaan sa pag-aalala, ang mga may buhay ay sinadyang magpahayag ng sobrang mapagmahal na **LIKAS** ng **Mapanlikhang Kapangyarihan.** Dahil dito sila ay mayroong mga : braso, kamay, binti, paa, daliri sa paa at kamay upang sila ay makakilos, tumakbo, lumundag, at sumayaw, upang maipahayag nila ang kanilang natatagong saloobin at nararamdaman. Nadama ko rin na kung ang tao ay gugustuhing lumipad at magpalago ng pakpak at maniwala kasama ng kanilang puso na kaya nila, kalaunan ay magsisimula na may lumago na karagdagan upang sila nga ay makalipad.

Dito sa puntong ito ng pagkakaunawa ng **Likas** ng **Mapanlikhang Kapangyarihan** ay narating ko ang kompletong kamalayan ng **PAG-IBIG** na gumagabay sa **MGA GAWAIN** ng **Pangkalahatamg Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan .**

Habang pinag-iisipan ko ang **PAG-IBIG** na ito, natanto ko na ang 'ina' ng nilikha ay nagpapalusog, nangangalaga, nagpupuno sa mga pangangailangan at sumusubok na itaas ang paggaling ng mga anak ; ito ay gawain ng **Pag-ibig.**

6. Ang sadyang katangian ng MAPAGMAHAL MATALINO MAPANLIKHANG KAPANGYARIHAN na nagbigay sa nilalang ng kanyang indibidwal na anyo at 'pagiging' ay ang GAWAIN.

Ito ay gumagawa para sa atin, sa atin at sa *pamamagitan* natin.
Ang 'gawain' nito ay lagi,lagi,lagi, na udyok ng PAG-IBIG.

Ang kosmikong pahayag ay nagpuno sa akin ng kaligayahan at paghanga. Anong kahangahangang mundo tayo nabubuhay ! Ito ang punto ng aking desisyon tungo sa pagtaas sa kaliwanagan at ang aking pangkalahatang pananaw sa **KATOTOHANAN** tungkol sa **SIMULA ng LAHAT NG LALANG.**
'Nakita' ko na ang katunayan ng pisikal na katawan na binubuo ng maraming mga komunidad ng magkakaparehong 'walang limitasyong maliliit na lalang' na gumagawa sa ispiritu ng pagtutulungan at kaayusan upang makabuo ng maraming bahagi ng katawan- laman, buto, dugo hanggang sa mga mata at buhok.
Ang pagkakaiba lamang sa pagitan ng mga komunidad na ito ay sa **uri ng trabaho na hinihingi** ng kanilang parehong layunin. Tiyak na ang **BANAL NA PINTIG** ay nasa likod ng lahat ng matalino at may layuning gawain sa katawan , ay parehong inspirasyon at pundasyon ng sariling pagpapasya ng tao kung sila ay magtrabaho na may pakikiisa para makahantong sa pinaghandaang layunin ? Kinuha nila ang katalinuhan at layunin galing sa **Mapanlikhang Kapangyarihan , pero gaano kaiba ang pag-uugali ng tao kung nakikitungo sa makalupang paggawa o kahit na anong pangkomon na proyekto dahil sa ito ay kailangang kinakikitaan ng argumento at di pagkakaayos.**
Ako ay nadala sa pagkakatanto na ang **WALANG LIMITASYON NA KAPANGYARIHAN** ng **Matalinong Pagkamalikhain** ay laging aktibo sa nilalang, na nagpapanatili ng kaayusan, pagkakaisa, pagkakaunawaan, pang-araw araw na produktibidad, na hindi mapapantayan ng tao, kahit saan, at kahit anong oras.

7. PAGKABUHAY ay natural na katangian ng **'Mapanlikhang Kapangyarihan'.** Sa lahat ng kaso , ang pinaka kahangahangang probisyon ay ibinigay sa lahat ng nabubuhay upang lumago, gumaling sa karamdaman at sugat , kumain upang maging malusog ang katawan at magsilang ng kanilang sariling uri upang masiguro ang pananatili nila dito sa mundo. Ito ang kaisa -isang katotohanan na lubusang nakatitiyak ang tao at **ang Kanyang** gawain ay hindi nagbabago taun taon. Ang araw, buwan, mga bituin ay lahat nananatili sa kanilang kinalalagyan sa buong milenya at ito ay pinahahalagahan na ang mga ito ay may kanya kanyang sariling daan ng pagkilos- ang pinomena na lahat ay bahagi ng pangkalahatang plano para sa pagkabuhay ng nilalang.
Kung ito ay gayon, paano na walang pagkabuhay ang walang hanggang apoy ng: Mapagmahal Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan na natatago sa lahat ng mga lalang sa bawat uri dito sa sanlibutan ? Samakatuwid, ang mundong ito ay anino at imahen ng mga natatagong mundo ng

Mapagmahal Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan lagpas sa dimensiyong ito. Ang Katotohanan ng kabuuan ng paglalang ay lagpas pa sa nakikitang mundo.

8. Ang taglay na katangian ng Mapagmahal Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan ay RITMO. Nakita ko na mayroong RITMO na kumikilos sa mundo.

Lahat ng bagay ay alinsunod sa panahon na nagbibigay ng namumulaklak at mabilis na pagtubo ng buhay, ang panahon ng paglago patungo sa pagkahinog at pag-aani, at ang produksiyon ng mga binhi na nagsisiguro sa pananatili ng buhay ng halaman. Pagkatapos ay mayroong dahan dahang pagkamatay at panahon ng pahinga sa tagyelo. Pero walang nilalang at buhay na hinayaang mag-ugat sa mundo. Ang araw at buwan ay naghahayag ng mga katangiang ito sa sanlibutan. Itong ritmong ito ay makikita sa mga babae ng mga may buhay.

Samakatuwid, lahat ng bagay sa pagkalalang ay may takdang panahon para lumabas at mag-ani. Sumusunod din dito na ang tao sa kanyang sarili ay nakatakda sa alon ng paglago at tagumpay gayundin sa alon ng walang paggalaw.

9. Ang taglay na katangian ng Mapagmahal Matalino Mapanlikhang Kapangyarihan ay BATAS at KAAYUSAN.

Ang hindi nagbabagong kaayusan at maaasahang makikita sa nilalang, kahit ang pamamalakad sa mga maliliit na lalang (selyula) sa katawan, ay nakamamangha at malayong lumalagpas sa anumang pantaong pinagkakaabalahan. Samakatuwid, ang buong sanlibutan ay gumagana sa ilalim ng sistema ng perpektong BATAS at KAAYUSAN.

Natanto ko sa pataas nang pataas na bahagdan ng ispiritwal na kaluwalhatian na ang ‘mapanlikhang kapangyarihan’ ay nagpapakita ng matalinong pagkamaylayunin at mapagmahal na pag-alala sa lahat ng may buhay. Nabatid ko na ang buhay ay hindi parang bagay na malabo o walang porma kundi matalinong mapagmahal mapanlikhang kapangyarihan na aking tunay na nararamdaman sa aking sarili bilang malaking pagkakataas ng estado ng pagiging lalang, pananaw, kinang, ikstasi, ligaya, pag-ibig. Alam ko sa sarili ko na ako ay kaisa nito- napupuno nito- at ako ay kaisa ng bawat bagay sa paligid ko at kaisa ng himpapawid at mga bituin.

At- ang pinaka kahangahanga at maluwalhati sa lahat –ang pinaka **‘Likas’ at ‘ Tungkulin’ ng ‘Ama-Mapanlikhang Kapangyarihan’** ay gumawa upang lumikha ng ligaya, ganda, at kagaanan upang masiguro ang pagiging ganap ng sangkatauhan, gumawa sa sangkatauhan upang magbigay ng panloob na saya, kalusugan at kagaanan at upang gumawa sa pamamagitan ng tao, nagbibigay ng inspirasyon na may bagong pagkakapangyari at kaunawaan.

Ang kahangahangang mga tanawin ng maluwalhating pagkamalikhain ay pumasok sa isipan ko. Minsan tayo ay nagiging tunay na ‘kaisa’ busilak na lagusan at instrumento ng **‘Matalinong Mapanlikhang Kapangyarihan’,** tayo ay dahan dahang tataas sa ating kamalayan hanggang tayo ay tunay na nakapagpapahayag sa pamamagitan ng ating mga isipan at puso ng tunay na **LIKAS** ng **Pangkalahatang Mapanlikhang Kapangyarihan.** Pagkatapos ang ’buhay sa mundo’ ay tunay na magiging ‘estado ng langit’ sa lahat ng oras at papasok tayo sa estado ng walang katapusang buhay !

Ito ang siguradong tunay na dahilan sa likod ng pagkalalang, inisip ko. At dumating ito sa akin na may bugso ng galak at mapagmahal na ligaya, na ito ang layunin kung bakit ang tao ay uminog at nalikha!

Pero- kahit sa kasalukuyan, kahit na ang tao ay hindi perpekto ang pag-uugali, tiyak na walang imposible para sa kanila sa hinaharap, dahil sa kabila ng hindi tamang ginagawa, sila ay kaisa ng "Mapanlikhang Kapangyarihan" at ang 'Mapanlikhang Kapangyarihan' ay nasa kanila, nagbibigay ng buhay, paa at kamay, at lahat ng kanilang kailangan.

Lahat ng mga kaganapang ito ay nag-angat sa akin sa taas ng walang hanggang kaligayahan, mataas na ispiritu, at ikstasi, kaya ay halos hindi ko na makayanan. Naramdaman ko na ang aking katawan ay tila natutunaw ng Kapangyarihan na nasa akin. Ako ay nasinagan ng **LIWANAG** at nakita ko **ITO** nakapalibot lahat sa akin na nagbigay liwanag sa tagpong iyon sa disyerto.

Umawit ang puso ko ng papuri. Gaano kamanghamangha at maganda ang Mapagmahal Mapanlikhang Kapangyarihan na gumawa sa, sa pamamagitan at para sa atin, na walang tigil !

Anong HIWAGA ng pagkalalang!

Umiyak ako nang malakas:

'IKAW ang **PINAGMULAN ng lahat ng LALANG**, parehong tagalikha at saka nakikita sa loob at sa pamamagitan ng nilikha : wala sa buong sanlibutan na malayo o hiwalay sa walang wakas, walang hangganan walang limitasyong **BANAL NA BUHAY, Mapanlikhang Kapangyarihang Kamalayan-** na ikaw nga- paano ito ay posible na ang tao ay makasalanan – at bakit ang mga tao ay dumaranas ng karamdaman, pighati at karukhaan ? Sabihin mo, o **mapagmahal na Ama' Mapanlikhang Kapangyarihan**, dahil ako ay masyadong nabibigatan sa mga pasakit ng kanilang miserableng buhay."

Pagkatapos ipinakita sa akin ang katotohanan ng 'makamundong kalagayan' ng lahat ng may buhay.

Naramdaman ko ang lubhang kagalakan dahil, sa wakas kaya kong maunawaan kung paano ang mapagmahal na **Banal na 'Mapanlikhang Kapangyarihan'** ay papayagang ang kanyang nilalang ay magdanas ng mga dalamhati.

Pinakita sa akin na ang bawat nabubuhay sa pagkalikha ay kailangang nagniningning na malusog, inaaruga, pinapakain, pinoprotektahan, ginagamot, pinananatili sa kapayapaan at kasaganaan, nabubuhay sa loob ng isang maayos na pamayanan ng mga 'lalang' na nagpapaabot lamang ng pag-ibig sa bawat isa.

(Subalit, sa oras ng paglalang, dalawang PANGUNAHING PINTIG ang nabubuo, na nagsisiguro sa pagkaindibidwal, at ang mga ito ang siyang kumukontrol sa kamalayan ng tao.

Ang mga PINTIG na ito ay ipinaliwanag sa akin nang detalyado pero ang karunungang ito ay nakareserba para sa mga susunod na Liham kung kailan mas mauunawaan ninyo ito.)…………

Ipinakita sa akin ang mga sumusunod na maliwanag na pangitain.

Una sa lahat, nakita ko ang bagong silang na sanggol bilang 'liwanag', ang buhay-anyo ng 'Mapanlikhang Kapangyarihan'.

Habang ang sanggol ay lumalaki tungo sa kabataan, pagkatapos pagiging binata, nakita na ang walang dungis na **LIWANAG** ng **Mapanlikhang Kapangyarihan** ay unti unting dumidilim at pagkatapos ay lumalabo kasabay niya, sa pamamagitan ng pagkabalot ng mga kadena at lubid.

Tinanong ko kung ano ang ibig sabihin ng pangitain at pumasok sa aking isipan ay ang maliwanag na pagkaunawa na maaaring ipahayag sa mga sumusunod na mga salita:

"Mula pagsilang hanggang kamatayan,- pinaniniwalaan at pinipilit ng mga tao na ang kanilang limang pandamdam sa pagtingin, pandinig, pangdama, pang-amoy at panlasa, ay tumpak na panag-uri sa 'katotohanan' ng kanilang mga sarili at ang sanlibutan na nakapaligid sa kanila. Samakatuwid, dahil kumukuha ang kanilang isipan ng kapangyarihan direkta mula sa Banal 'Mapanlikhang Kapangyarihan' , ito ay nangyayari sa kanila *batay sa kanilang paniniwala*.

Bawat lubid ay kumakatawan sa kinagawiang kaisipan ng isang tao, mga tugon sa mga tao at mga pangyayari, mga paghusga, mga galit, mapanlaban, pag-aalala, dalamhati, lahat ay naghihila sa kanya pababa at nagpapatay sa Liwanag na galing sa kanyang panloob na pangitain na mula sa 'Mapanlikhang Kapangyarihan'. Kaya pumapasok siya sa kadiliman bagaman at hindi niya iyon nababatid. Siya ay naniniwala na siya ay lumalaki at nagiging hinog sa paraan ng mundo na makatutulong sa kanya na--- na humayo at maging 'mabuti'- maging matagumpay- ang layunin ng marami sa mga tao sa lupa.

Sa totoo lamang, habang nagiging hinog siya sa mga paraan sa mundo, ay lalo namang bumibigat ang kanyang kadena at lubid na nagkukulong sa kanya sa loob ng mahigpit na pagkakahawak niya sa kambal na PINTIG ng 'Pagkakasama-Pagkakahiwalay'.

Dagdag pa, bawat kadena ay minolde galing sa makasarili at mapandayang pagnanasa, ganid, agresyon, marahas at pagsasamantala. Ang mga kadena ay nakabitin sa palibot niya at dalahin ng kaluluwa, na siyang 'mapanlikha kamalayan kapangyarihan' sa kaibuturan niya. Ang kadena at ang lubid ay nagbibigkis sa kanya nang mahigpit habang lumilipas ang taon hanggang at hindi niya napapag-alaman kung ano ang ginagawa niya sa kanyang sarili at matapat na pagsisihan ang bawat kadena at lubid at gumawa ng pagbabayad sa iba na kanyang nasaktan.

Sa pangitaing ito natutunan ko ang pinakamahalagang aspeto ng pagiging naririto. Ang tao sa kanyang sarili ay isinilang na may kakayahan na gawin ang buhay na maganda para sa kanyang sarili pero, siya sa kanyang sarili sa pagpapanatili ng kanyang makasariling pagnanasa at galit ay lumilikha ng kulungan ng dalamhati para sa kanyang sarili na walang pagtakas hanggang dumating ang oras na mapagtanto niya ang **KATOTOHANAN NG PAGIGING NARIRITO.**

Lahat ng problema na masaklap sa pagiging naririto ay dahil sa mga paraan ng pag-iisip ng tao sa kanyang sarili !

Tanging ang mga 'anyo ng kamalayan' ng mga tao, ang kanilang iniisip, mga salita, mga nararamdaman, mga ginagawa ang lumilikha ng makapal na hadlang sa pagitan ng kanilang kamalayan at ang pangkalahatang Mapanlikhang Kamalayan na sumusuot sa sanlibutan sa bawat dahon, puno, insekto, ibon, halaman at tao.

Ipinakita rin sa akin ang MGA BATAS NG PAGIGING NARIRITO na pumipigil sa kakayanang pantao na lumikha ng mga bagong pangyayari at kapaligiran, relasyon, tagumpay o pagkabigo, kasaganaan o karalitaan.

Anuman ang lubhang **PINANINIWALAAN** ng tao para sa kanyang sarili, mabuti o masama, iyon ay magkakatotoo sa kanya.

Anuman ang **KINATATAKUTAN** ng tao na gagawin sa kanya ng iba, iyon ang gagawin nila.

Anuman ang **INAASAHAN** ng tao na gagawin sa kanya ng iba, kailangang gawin muna niya sa kanila, dahil siya ang lumilikha ng 'modelo ng kamalayan' na magbabalik sa kanya upang pagpalain siya dahil binigyan din niya ng pagpapala ang iba.

Anuman ang sakit na **LUBHANG KINATATAKUTAN** ng tao, siya ay magiging biktima nito dahil nilikha niya ang 'modelo ng kamalayan ng pinakamaliit na bagay na ayaw niyang maranasan.

Anuman ang ipadala ng tao mula sa kanyang puso at isipan- ay magbabalik sa kanya sa takdang panahon sa anumang anyo, pero tandaan na ang magkakatulad ay nanganganak ng katulad. Ang mga pag-iisip na may malakas na emosyon ay mga 'kamalayang punla' na natanim sa sariling orbit ng kamalayan ng tao. Ang mga ito ay lalago, na magdadala ng parehong ani sa kanyang ginawa.

Ito ang mga prutas ng malayang kagustuhan.

Walang daan na makakatakas ang tao sa kanyang iniisip, sinasabi o ginagawa- dahil siya ay isinilang ng Banal na Mapanlikhang Kamalayan makapangyarihan at kaparehong mapanlikha sa kanyang pag-iisip.

Iyong mga nag-aasam ng mabuti para sa kanilang mga sarili ay kailangang mauna na magbigay sa iba. Hayaan na ang kanilang pagiging naririto ay maging pagpapala sa iba.

Kapag ang mga taong iyon ay nabubuhay na may katiwasayan kasama ng lahat ng iba pa,
sila ay perpektong tumatalima
sa pangkalahatang mapanlikhang kamalayan kapangyarihan

at sila ay dinala sa agos na 'likas' ng Ama, kung alin ay paglago, proteksiyon, pagkain(pisikal, mental, ispiritwal)paggaling, katuparan ng pangangailangan**,** sa loob ng sistema ng batas at kaayusan.

Paano ko ilalarawan sa inyo ang aking pangloob na kinang, ang aking lagpasang kaliwanagan at kislap ng ligaya at makapangyarihang pakiramdam ng pag-ibig na bumubusog at nagpupuno sa aking buong pagiging lalang at sa kanilang lakas hanggang sa ako ay umiyak dahil sa sikip sa loob ng aking isip at puso. Ito ay napakamakapangyarihan na parang tutunawin nito ang anyo ng buo kong katawan. Sa aking pagkatanggap ng mga supremo at mataas na pagkaunawa ng Katotohanan, ang ating Pinagmulan ng Pagiging, at ang tunay na likas sa paglikha sa kanyang sarili- at ng tao, ako ay nataas sa ispiritu at ang aking katawan ay naging magaan gaya ng hangin.

Ng oras na yaon , noong ako ay nakataas sa **Banal na Mapanlikhang Kapangyarihan Sa Kanyang Sarili,** ako ay tunay na halos 'Banal na Tao' sa aking sarili, nararanasan ang mas mataas na antas ng **'Likas'** ng **Ama- Mapanlikhang Kapangyarihan'** sa akin at nararamdaman ang Kanyang sariling bugso at mapag-arugang pakikitungo sa lahat ng sangkatauhan. Kanya, kaya kong sabihin nang may katotohanan : **" Ako lamang ang nakakakilala at nakakita sa 'Ama' "**

Sa sandaling iyon, gaano ko hinangad na magturo, manggamot, magbigay kagaanan, magtaas sa ispiritu, magpakain, at alisin ang mga pasakit at pighati ng mga tao.

Hinangad kong palayain sila sa kanilang takot sa mito ng 'mapaghiganting diyos' !

Noong magbalik ako upang sabihin sa kanila ang katotohanan, paano ko bibigyang diin ang **'katotohanan'** ng **'Ama Mapanlikhang Kapangyarihan'- PERPEKTONG PAG-IBIG**- na nagbibigay sa kanilang lahat na pangangailangan. Ang kanilang dapat lamang gawin ay „Humingi, hanapin, kumatok' at ang kanilang mga pangangailangan- kung ano mang uri- ay ipagkakaloob sa kanila.

Anong pagkasaya ko na sabihin sa kanila ang ’magandang balita’ na ang ‘pagkatubos sa mga pagdurusa’ ay abot kamay nila kung kanila lamang gagawin ang mga kinakailangang mga hakbang upang linisin ang kanilang mga isipan at puso sa KAMBAL NA PINTIG ng nahayag na ’pagiging’.

Ito ay payak lamang, aking iniisip ang kailangan lamang ay pag-unawa at pagpipigil sa sarili.

(-Ako ay bumaba na patungo sa inyong bibrasyon upang magbalik tanaw sa aking tunay na mental na kalagayan sa panahon na ako ay nasa disyerto. Ito ay tutulong sa inyong pansariling pagkaunawa na di masusukat kung susubukan ninyong pumasok sa ‘antas ng aking kamalayan’ noong oras na iyon. Ang mga ito ay makikita na mga likas na bunga ng aking bagong pagkaunawa sa **‘Ama- Mapanlikhang Kapangyarihan.’**
Kung babasahin ninyo ang mga aklat ni Mateo at Markus, ang kanilang mga tala ay magkakaroon ng bagong kahulugan sa inyo**.-)**

Upang magbalik sa aking mga huling oras ng kaliwanagan,- doon, ako ay nasa disyerto, nagtataglay ng maliwanag na pagkakaunawa na ang tao sa kanyang sarili- (sa pamamagitan ng walang sala sa kanyang sarili) ang gumagawa ng hadlang para sa pagsunod sa **‘Ama-Mapanlikhang Kapangyarihan’,** at ngayon ay hangad kong magmadali sa pagbalik at magturo, magpagaling, magpagaan, magtuyo ng luha para doon sa lubos kong kinaaawaan.
Pero, ako ay atubili na lisanin itong ‘sagradong’ lugar na ito kung saan ako ay naliwanagan at nabago ang ispiritu.
Sa kabilang banda ay kahangahangang hinaharap ang naghihintay sa akin!
Ako ay maglalakad sa lahat ng mga siyudad, bayan, mga pamayanan at sasabihin sa bawat isa na makakasalubong ko- ang MABUTING BALITA ! ‘Ang Kaharian ng Langit’ ang lugar na iyon kung saan ang mga karamdaman ay mapaparam at lahat ng pangangailangan na ipinagkaloob ay nasa kanilang sarili ! Dahil alam ko na ang ‘Ama’ at ako ay ‘iisa’, ngayon na ang aking isip ay nilinis na sa matatandang mga pag-iisip at mga hakahaka, ako ay tuwirang magpapagaling sa kanilang mga sakit at karamdaman. Tuturuan ko sila kung paano maibsan ang kanilang karalitaan.

Kapag ang **AMANG KAMALAYAN** sa akin ay nagsimulang dumilim, at ako ay dahan dahang bumalik sa pantaong kamalayan, nababatid ko ang pagkagutom at saka pagbalik ng aking pantaong kalagayan at pag-iisip.
Ang aking reaksiyon sa aking anim na linggong karanasan ay nagsisimulang magbago. Ang aking kadalasang pantaong pagkakaalam na ‘ako’ at ang aking mga kagustuhan, ang pumapasok sa aking kaisipan.’
‘Bakit, ang pinakakahangahanga at kompletong hindi inaasahang bagay na nangyari sa akin ! Ako ay nagalak. ‘Ipinagkaloob sa akin ang karunungang lagpas pa sa kung ano ang di pa naibibigay sa kahit na sinong tao’.

Sobrang galak ko sa pagkapangyari dahil sa wakas ay ang aking mga pagdududa at pagkarebelde laban sa mapaghiganteng 'diyos' ng tradisyonal na Orthodox na mga Hudyo ay nabigyan ng katarungan. Ako ay tama pagkatapos ng lahat!.

Sino ang mag-aakala na ang isip ng tao ay napakamapanlikha, na ang malakas na hawak sa iniisip o kagustuhan ay magkakatotoo sa nakikitang dimensiyon ? Natanto ko na si Moises ay mayroon din sigurong alam tungkol dito, dahil may nagawa siyang mga di pangkaraniwang bagay noon kung kailan ang mga Israelita ay nasa masidhing pangangailangan.

Siya ay naging pinuno at binago niya ang pamumuhay ng mga Israelita na sa nakalipas ay mga alipin sa Ehipto.

Ako ay pwedeng bumalik ngayon upang palayain ang aking mga tao sa mga matinding kontrol ng kanilang sariling mga Guro.

Ang aking pagkagutom ay lalong tumindi. Nangyari sa akin na kaya kong gawing tinapay ang bato upang matugunan ang aking paghahangad sa pagkain dahil naalala ko na ang **'Ama-Mapanlikhang Kapangyarihan'** ay gumawa sa pamamagitan ng aking isip at samakatuwid, lahat sa sanlibutan ay susunod sa akin.

Ako ay nasa puntong magsasabi ng 'salita' na magbabago ng bato para maging tinapay pero mayroong biglang pumigil sa akin.

Malakas na dumating sa akin na ang **'Ama Mapanlikhang Kamalayan'** ay perpektong proteksiyon, pagkain, katuparan ng mga pangangailangan, at kaya ang gutom ay mapapawi, kung hihingi ako sa 'Ama' ng tulong.

Napatunayan ko na kung ang maliit na 'ako' , ang taong 'ako' , sa aking pangangailangan, ay gumamit ng, Mapanlikhang kapangyarihan' para sa pansariling mga dahilan, ako ay nagtatayo ng hadlang sa pagitan ng **'Ama Mapanlikhang Kamalayan'** at ng aking sarili, at lahat ng bagay na aking natutunan ay maaaring alisin sa akin.

Ito ay tumakot sa akin, at kaagad na humingi ako sa '**Ama- Mapanlikhang Kapangyarihan**' ng bagong lakas upang makabalik muli ako sa tahanan sa Nazareth. **<u>Humingi rin ako ng panlunas sa gutom sa anyo na tama para sa akin.</u>**

Kaagad ay napawi ang gutom at naramdaman ko ang silakbo ng daloy ng enerhiya sa buo kong katawan. Kaya napatunayan ko na lahat ng aking nakita, narinig at naunawaan ay **'katotohanan'** at hindi mga walang saysay na kathang isip na sumilang dahil sa oras ko sa disyerto na, walang kain at nag-iisa.

Ang aking bagong lakas ang nakatulong sa akin upang mapabilis ko ang paglalakad sa mga magagaspang na daan palabas ng disyerto. Sa aking pag-uwi, nakasalubong ko ang isang taong nakadamit nang maayos, isang matamis at nakakaakit na katangian.

Binati niya ako nang maalab, nagpapahiwatig ng kanyang pag-alala sa pagkakakita sa aking magaspang, hindi maayos na hitsura at kawalang kondisyon. Masaya niya akong iniupo sa isang bato at ibinahagi sa akin ang mainam na pagkain at tinapay. Nagtaka ako kung bakit naroon siya sa liblib na lugar at saan siya galing. Bilang sagot sa aking tanong, ngumiti lamang siya at mukhang di nagtaka noong sabihin ko na galing ako sa disyerto sa maraming araw at nawalan na ako ng bilang sa oras.

Ipinaliwanag ko kung paano ako naliwanagan saka ang tunay na likas ng **Lumikha ng mundo** at ipinakita ang likas na **Batas ng Pagiging naririto**. Ngumiti lamang siya at tumango.

'Babalik ako sa aking mga tao upang ituro sa kanila ang lahat ng aking natutunan. Sinabi ko nang may galak. ' Bakit kaya ko na pagalingin sila at palayain sila sa bawat sakit at hapis.'

Ang estranghero ay malungkot na sumagot. ' Mangangailangan ito ng maraming milenyo'.

Nasa punto ako na gusto kong sabihin sa kanya ang kawalan niya ng paniniwala nang mamalayan ko na wala na siya.

Nalaman ko noon na ang Banal na sugo ay dumating upang pakanin ako ng mainam na tinapay at **pagkain**- at buong pagkaawa na nagbigay sa akin ng babala na hindi ko magagawa ang aking misyon nang ganoong kasimple sa kabila ng aking pananabik. Ako ay nanghina sa kanyang mga salitang may pagbababala. Ang aking pananabik ay nanghina. Ang daan papunta sa unang pamayanan na aking tatahakin ay mistulang walang katapusan. Gaano ang pagbabago ng pag-iisip ng tao ay nakapagbabago ng pakiramdam!

Dumating sa akin na aking lalong mapatunayan ang katotohanan ng lahat na ipinakita sa akin sa pamamagitan ng paglundag sa ibabaw ng mga tabihan ng mga matatarik na lugar na makapagpapaikli sa aking paglalakbay. Noong gagawin ko na iyon ay dumating sa akin na may pagpwersa na ang aking susubukang 'patunayan', ang aking oras ng kaliwanagan ay totoo. Kung kailangan ko ng gayong pruweba, ay nasa antas ako ng pag-aalinlangan at maaaring kitilin ko ang aking sarili, bukod pa, ipinakita rin sa akin na ano at ano pa man ay pwede kong itaas ang aking mga iniisip tungo sa **'AMA-MAPANLIKHANG KAMALAYAN'** at humingi ng solusyon sa bawat problema. Napakabilis na nakalimutan ko ang **Katotohanan !**

Kaya ako ay nanalangin, mataimtim na humingi ng kapatawaran sa pagiging mahina para ilagay ang sarili ko sa mga pantasya at hanapin ang sarili kong paraan sa paggawa ng mga bagay.

Muli, ang sagot ay dumating na may panibagong kalakasan at ang malaking katiyakan ng paa habang may pagmamadaling binabagtas ko ang mabakong lupa. Napansin ko rin na natatahak ko ang mahahabang distansiya nang may kabilisan na tila lumabas na ako sa normal na pagtaya ng oras, at ako ay nasa mas magaang dimensiyon kung saan ang pantaong karanasan ay iniangat na mas mataas kaysa sa kanyang mabigat na antas ng pagsuko sa nakakaupos na pagkonsumo ng enerhiya. Ang paglalakad ay napakadali , ito ngayon ay nakapagpapalakas. Ako ay lumundag sa galak dahil natagpuan ko ang susi sa 'mas maunlad na buhay'!

Saglit pagkatapos, ang pakiramdam ko ay napakaalwan, ang aking isip ay nagsimulang maglakbay at naisip ko ang tungkol sa pagkakatagpo ko sa estranghero at ang kabaitan na ipinakita niya sa akin. Pero natandaan ko rin ang kanyang babala at muli ang aking matandang likas ay muli na namang namayani at naramdaman ko na naman ang masidhing pagkarebelde na dapat sinabi niya sa akin kung paano ang aking gawain ay dapat na magpatuloy. Nagdesisyon ako na hindi niya alam ang aking hinaharap at isinaisang tabi na lamang ang kanyang babala.

'Bakit', naisip ko na sa karunungan ko ay kaya kong gawin ang mga bagay na wala pang tao ang nakagawa sa mga lumipas na panahon. Sa halip na magdusa sa mahirap na buhay, pwede akong magsimulang mag-ipon ng kayamanan na may kadalian, humikayat ng mga tagasunod saan man ako

pumunta at ibahagi sa kanila ang aking kaalaman para mas mapagaan nila ang kanilang mga buhay. Pwede kong alisin ang mga sakit at pagdurusa.

Sa pagninilay ko sa maraming mga lugar na madali kong mapupuntahan, naramdaman ko ang sarili kong lumulutang sa ibabaw ng lupa at tumataas hanggang sa marating ko ang pinakamataas na tuktok ng matarik na bundok na tumatanaw sa pamayanan na nasa ibaba.

Doon, ito ay nakalatag sa harapan ko. Naramdaman ko na ang aking pagkasabik ay muling nagbalik. Bakit, ito ay napakapayak upang tipunin ang mga tao at ibahagi sa kanila ang aking kaalaman. Ako ay magiging makapangyarihan, magiging tanyag bilang taong nagligtas sa mga tao sa kanilang mga karamdaman at mga pasanin. Makukuha ko ang kanilang paghanga at respeto at hindi na matatandaan na isang dating tambay na walang saysay.

Sa isang biglang hudyat, lahat na itinuro sa akin kamakailan lamang, mga ilang oras ang nakakaraan, ay bumalik muli sa aking isipan na may masidhing pwersa at kaliwanagan.

Hindi ba itinuro sa akin na ang tanging daan para ako ay umunlad ay lisanin ang aking sariling kagustuhan at humingi sa 'AMA' ng tulong sa lahat ng aking ginagawa?

Pagkatapos ay naalala ko na ang nilalang ay may kanyang espesyal na layunin para maisakatuparan. Ang pang indibidwal na proseso ay nakalikha ng 'hila at tulak', ng 'bigay at tanggap' sa pantaong pag-uugali. Kahit na ang mga katangiang ito ay nagdulot sa mga tao ng matinding lungkot sa kanilang buhay, ito ay hindi ang lungkot na nagtulak sa kanila na humanap ng mas mainam na ***buhay*** para makatagpo ng tunay na kaligayahan? Napagtanto ko na ang mga pasakit na dala ng tao ay mayroong kanilang lugar sa pantaong guhit ng pagiging naririto.

Tama ba sa akin na magdala ng prebilihiyong impormasyon sa mga tao para pawalang bisa ang epekto ng 'proseso ng pagkaindibidwal' ?

Napag-alaman ko na ako ay nag-iisip mula sa 'panggitnang punto' ng aking pagkaindibidwal, ang 'ego' at ito ay ang bugso ng ego na naglalagay ng hadlang sa pagitan ng tao at ng **'Ama-Mapanlikhang Kamalayan'**. Kanya, ang aking 'Panggitnang punto ng pantaong pagnanasa' ay dapat talunin kung gusto kong mamuhay na may perpektong pakikipagkasundo sa aking '**Ama'** bilang aking matapat na balak. At kaya, nagpatuloy ako, nag-iisip kung ano ang mga naghihintay sa akin at kung paano ko mapapagtagumpayan ang mga pintig na namamahala sa aking pagkatao para manatiling nasa daloy ng 'Amang Kamalayan' na mula dito ay kukuha ako ng inspirasyon, gabay, at mga sagot sa mga problema, ng aking pagkain sa araw araw, kalusugan sa araw araw, proteksiyon araw araw. Sa katunayan, nabatid ko na habang ako ay nananatiling nasa pang-araw araw na 'Daloy ng Amang Kamalayan', walang nakakasakit na lalapit sa akin at lahat ng aking kailangan ay makakamtan. At mas mahalaga:

ang 'Amang Kamalayan' na gumagawa sa pamamagitan ko ay gagawa ng anumang kailangan para sa tao na nasa matinding pangangailangan sa kagalingan at kaginhawahan.

Sa lahat ng oras, dapat kung malampasan ang aking pagiging rebelde laban sa mga masisidhing reyalidad ng pagiging naririto at makinig sa 'panloob na tinig' at tumalima sa 'Mas mataas na Kalooban ng Ama'. Itong 'Mas mataas na Kalooban' ay 'Perpektong Pag-ibig na tumutukoy sa kabuuan at nagdadala ng mas mataas na kabutihan. Ito ay sobrang kahangalan, nabatid ko, na magpatuloy sa daan ng 'pansariling kagustuhan' na nagdikta sa aking pag-uugali sa panahon na iyon.

Ito ay pagkatapos, ng ako ay nakakuha ng inspirasyon na magsalita sa mga tao nang patalinhaga. Iyong mga handa na tumanggap ng karunungan ay dapat umunawa at gamitin ito sa mabuti.

Pero, ang kinalabasan, kahit na ang aking mga alagad ay hindi rin nila maalis sa kanilang mga sarili nang may kasapatan ang mga Hudyong doktrina upang maunawaan nila ang prinsipyo ng kamalayan o ang **Gawain ng Banal ' Mapanlikhang Kapangyarihan'** na nasa mga nilikha. (Hanggang ngayon, ito ay nananatiling hiwaga sa lahat liban sa mga naliwanagan sa ispiritu.)

Kahit na ang mga ispiritwal na salita ng kaliwanagan ay hindi kaagad, lubusang mauunawaan ng isipan ng tao, samakatuwid ang **Mga Liham** na ito ay dapat basahin na dahan dahan na may kalakip na meditasyon at pananalangin upang maunawaan nang tama.

Tandaan, hanggang kayo ay maging isang **'bata'**- (pag-aalis ng mga walang saysay na walang kaayusang paniniwala, mga paghusga, mga pag-insulto, mga ambisyon bugso ng ego) , na may isipan na puno ng hiwaga at tunay na paniniwala, hindi ninyo matatarok ang mga nasa pahinang ito na ginugusto.

Para maging 'bata', kailangang gawin ninyo ang inyong makakaya upang ilabas ang lahat ng mga mental na pagkakakondisyon.

Kung kayo ay nagdurusa sa mental, emosyonal, pisikal, ito ay dahil lamang sa ang mga pinaniniwalaan ninyo ay hindi nakatulong sa inyo, hindi nito naiangat ang inyong pagiging lalang.

Ito ay panahon na upang suriin ang inyong **'PAG-IISIP'**. Masaya ba kayo dito ?

Pwede kayong mamili, sa pagpili ninyo, pwede ninyong tawagan ang **'Ama**' na tulungan kayo na magkaroon ng pagbabago, at tiyak na ang tulong ay ibibigay sa inyo- kung hindi kayo nagdadalawang isip.

Kanya aking kinukumbinsi kayo na ipagpatuloy ang pagbabasa at pag-unawa sa mga pahinang ito. Gusto kong bigyang diin sa inyo ang kalakasan ng inyong pag-iisip- ang kabuuan ng lahat ng inyong kamalayan at ang subkonsiyus na palatuntunan.

Ito ay mahalaga na maunawaan ninyo na wala sa mga pantaong pag-iisip na itong ay nagmula sa ispiritwal na dimensiyon.

Sa kabuuan ito ay makalupa at maaaring puno ng mga mitikong haka haka, mga paghusga, at mga maling pagkakaunawa, mga insulto, nakalibing na alaala ng nakaraang pasakit, at kinagawiang paraan ng pakikitungo sa mga taas at baba ng buhay. Ang inyong pantaong pag-iisip (kasama na riyan ang mga pangrelihiyong hakahaka o paniniwala) ang humuhubog sa mundo, sa inyong mga relasyon, mga karanasan, mga tagumpay, mga pagkabigo, kaligayahan at kadalamhatian. Ito rin ang sanhi ng inyong mga karamdaman, sakit at mga aksidente. Walang nangyari na dahil sa pagkakataon. Lahat ay hinabi ng panloob na hibla ng inyong pansariling kamalayan- pag-iisip, mga inaasahan , mga paniniwala sa buhay, kapalaran, "Diyos". Nabubuhay kayo sa mundo na kayo ang sariling gumawa. Ito ang dahilan na ang mga batang pinalaki sa parehong kapaligiran ay naging magkakaiba. Bawat isa ay may kanya kanyang indibidwal na pag-iisip na nabuo alinsunod sa mga minanang karakter na katangian.

Kung, mula sa pagsilang, ay wala kayong lumalagong Pag-iisip, kayo ay parang rebulto na walang muwang, walang pakiramdam, sagot at isip. Dahil sa pagkabakante, iirapan ninyo ang mundo at habang baka mayroong malaking gawain na nakapalibot sa inyo, walang papasok sa inyong kamalayan, dahil wala kayong reaksiyon. Walang magpapasaya sa inyo o magpapahirap sa inyo kahit na sumabog pa ang bomba sa malapit sa inyo.

Kung walang pag-iisip, wala kayong buhay, walang paglago, walang masama ,walang mabuti. Ang URI ng inyong pag-iisip ang gumuguhit ng kalidad ng inyong buhay. Ito ang kaunaunahang Katotohanan ng Pagiging naririto na gusto kong mabatid ninyo at maunawaang lubos.

Dagdag pa, habang nabubuhay kayo, dala dala ninyo sa inyong pag-iisip saan man kayo pumunta. Walang pagtakas, at sa paglipas ng araw ito ay patuloy na lilikha ng uri ng inyong pagiging naririto na naranasan ninyo sa mga nakalipas na panahon. Maraming tao na sa buong buhay nila ay naniwala na sila ay hindi masuwerte. Iniisip nila na ang ibang tao ay malamig, hindi mabait , masama sa kanila, at gumawa ng kanilang buhay na lubhang hindi masaya.

Naniniwala sila na ang 'ibang mga tao' ay umaaway sa kanila at palagiang gumagawa ng mga pagpapahirap habang sila naman ay tiyakang walang kinalaman sa anumang probokasyon.

Sa kabilang banda, 'ang ibang tao' ay hindi masisisi. Ito ay ang pansariling pag-iisip ang humihila papunta sa kanila ng mga negatibong kalagayan.

Maraming mga tao ang nahihiyang lumalayo sa mga mungkahi na sila ang nag-iisang responsable sa kanilang mga kasawiang palad. Ito ay mas mahirap para sa mga tao upang harapin ang kanilang mga pagkukulang kaysa doon sa mga tao na mayroong pangloob na kalakasan at tiwala sa sarili na tingnan ang kanilang mga sarili nang walang kinikilingan at pantay.

Ang mataimtim na panalangin ay kumukuha ng 'Ama-Mapanlikhang Kamalayan' papunta sa isipan, matahimik, patago, ay nililinis nito ang kamalayang pantao ng isang naghahanap sa lahat ng mga bagay na hindi na siya komportable. Ito ay, kailangan, ang marahang proseso ng panloob na paglilinis at paglago.

MGA MODELO NG EMOSYON

Ang inyong mga modelo ng emosyon ay pwedeng nakakasira sa inyong pangkalahatang kaginhawaan gaya ng inyong pag-iisip.

Ang inyong pag-iisip sampo ng inyong mga modelo ng emosyon ay ang inyong mga mapanlikhang kagamitan.

Ang mga ito samasama ay lumilikha ng mga kinakailangang balangkas para sa inyong mga pag-aari sa hinaharap, mga pangyayari at kaganapan.

Itong mga MAPANLIKHANG KAGAMITAN ay gumagawa sa inyong buhay sa gustuhin ninyo o hindi.

Ito ay mas malayong mahirap na madiskubre ang inyong malalim sa pagkakabaong mga emosyonal na gawi maging konsiyus o subkonsiyus kaysa makilala ang inyong mental na pagkakondisyon.

Ang mga tao ay maaaring nalulukuban ng mga negatibong emosyonal na modelo at medyo hindi masyadong nalalaman ang mga iyon , dahil sila ay nababalutan ng mga emosyon sa bawat sandali na nagmumula sa araw araw nilang paulit-ulit na gawain.

Upang matuklasan ninyo kung ano talaga ang inyong mga emosyonal na modelo, tanungin ninyo ang inyong sarili ng mga katanungan kasabay ng mga sumusunod na linya, at maging buong tapat sa inyong sarili. Upang subukan na magtago sa katotohanan ng inyong mga emosyonal na modelo ay upang dayain ninyo lamang ang inyong sarili at hawakan ang inyong sarili pabalik kaysa pagtungo sa ikatutupad ng masayang estado ng pagiging naririto na talagang itinakda para ikaligaya.

Paano ninyo talaga nararamdaman ang tungkol sa inyong BUHAY? Gusto ko na sulatan ninyo ang inyong sarili ng isang maawaing liham, na nagsasabi sa inyo nang tumpak sa kung ano talaga ang nararamdaman ninyo habang sinasagot ninyo ang mga sumusunod na katanungan:

Kayo ba ay masaya sa pagiging buhay o mas gusto ninyo na makitil na lamang ang inyong buhay? Kung ang inyong makatotohanang sagot ay ang nasa huli, mayroon kayong negatibong pag-uugali tungkol sa pagiging naririto at kayo ay nakikidigma sa inyong sarili sa mas malalim na baitang.

Alam ninyo talaga, na kailangan ninyong ipagpatuloy ang inyong pang-araw araw na buhay datapwat sa inyong pinakamalalim na antas ay gusto ninyong tumigil na. Ang panloob na digmaan ang humahadlang sa inyo para mahila ang lahat na dapat ninyong maranasan na may positibong emosyonal na modelo.

Paano ninyo talaga nararamdaman ang tungkol sa inyong mga kamag-anak? Mayroon bang mga nakabaon na galit na ayaw ninyong tanggapin o hindi pa ninyo natatanto na nariyan?

Paano niyo nararamdaman ang tungkol sa inyong hanapbuhay, mga kapwa manggagawa, mga libangan, ibang lahi, at iba pa?

Isulat ninyo ang lahat ng inyong natuklasan tungkol sa inyong sarili at ikulong ninyo papalayo sa isang ligtas na lugar.

Ang gawaing ito na ginawa ninyo para sa inyong sarili ay para sa inyo- para lamang sa inyong ikabubuti. Hindi ninyo ito ginawa upang maging mabuti kayong tao o para maging karapat dapat kayo sa “Diyos” o makuha ninyo ang pagsang-ayon ng mga tao. Ginawa ninyo ang gawaing ito upang alisin ang mga panloob na hadlang sa inyong paglagong ispiritwal at pangmatagalang kaligayahan.

Kung nagpasya kayo na baguhin ang sarili ninyo sa pamamagitan ng pagbabasa ng mga Liham na ito araw araw , hinihimok ko kayo na ilagay ang inyong may petsang sulat sa isang ligtas na lugar. Basahin ninyo muli pagkatapos ng isang taon at magalak sa mga malalaking pagbabago na makikita ninyo na nangyari sa inyong pag-iisip. Makikita rin ninyo na mayroong mga pagbabago sa mga kaganapan.

Tandaan na ang panalangin at meditasyon na nakapokus sa inyong Maylikha ay maghahatid sa inyo ng bagong kalakasan at mga pangitain na magdadala ng mga pagbabago sa inyong mga nararamdaman at sa kapaligiran.

Kapag nananalangin- Huwag ipokus sa mga problema- laging-hingin ang tamang solusyon. Hayaang ang inyong Maylikha na magdala ng tamang mga lunas na hindi kayang isipin ng inyong pantaong isipan. Halimbawa, huwag ninyong sabihin sa inyong Mapanlikhang ‘Ama’ kung gaano kayo nahihirapan. Ang Kapangyarihang inyong tinatanggap ay iukol agad sa inyong kalagayan (kahit na ang inyong kamalayan

ay maaaring napakabigat para maramdaman) at magpasalamat dahil sa inyong mabilis na paggaling at paniwalaan ito.

Kapag 'nagpapasalamat' kayo, tinatanggap, pinapahalagahan, pinapaniwalan, itinatanim sa inyong kamalayan ang katotohanan na ang inyong panalangin ngayon ay nasa 'Pag-ibig ng Amang Kamalayan' at pinoproseso para sa nakikitang kapahayagan sa takdang paraan at tamang oras. Noong nasa Palestina ako ay lagi akong nagpapasalamat para sa mga gawain bago pa man matupad.

Huwag manalangin at pagkatapos ay lumabas at magsabi sa tao kung gaano kayo nahihirapan, o kung gaano kasama ang personal o pambansang kalagayan. Kung hiningi niyo sa Amang Maylikha na bigyan ng solusyon ang inyong mga problema, pananalapi o hindi maayos na kalusugan, ito ay insulto sa Amang Maylikha na patuloy na dalhin sa kanya ang mga nakaraang negatibong sitwasyon. Kaagad ninyong inaalis ang gawain ng Amang Lumikha.

Kung, pagkatapos manalangin at ang inyong isipan, ang mga matatandang kalagayan ay hindi pa rin maging mga nakaraang negatibong sitwasyon, manalangin kayong muli hanggang maalis ninyo sa inyong mga isipan at tunay na maniwala na ang lahat ay pinangangalagaan nang may kabanalan, sa sandali na iyon. Magbalik paulit ulit sa pagbibigay ng pasasalamat sa lahat ng mga biyayang inyong hinihingi. Ang mga ito ay may katiyakang mangyayari.

Mayroong maraming libong mga tao sa inyong mundo ngayon ay laging umaasa sa Pankalahatang Amang Maylikha upang punan ang kanilang bawat pangangailangan at sumasaksi sa maraming biyaya sa kanilang buhay.

Alisin ang takot, wala itong maitutulong sa inyo. Ngayon, ituon sa pangkalahatan 'Ama' Maylikha- bilang **PINAGMUMULAN NG PAGIGING LALANG**, pagkabuo, paglago, pag-unlad, nutrisyon, muling pagbibigay buhay, paggamot, katuparan ng bawat pangangailangan, **PROTEKSIYON**, lahat sa loob ng sistema ng **ISPIRITWAL NA BATAS AT KAAYUSAN.**

Tantuin, ang lahat ng mga kahangahangang gawaing ito ay mapanlikha, may layunin at maayos.

Mayroon kayo talaga na **MASTER NA ISIPAN** sa likuran ninyo, ng inyong pamilya at kalagayan sa buhay. **MAGTIWALA KAYO DITO.**

Huwag ninyong hayaan na ang inyong pag-iisip ay sumira sa Banal na Mapanlikhang Operasyon!

Tandaan, higit sa lahat- na **Ako, ang Kristo**, ay gumagawa lamang ng mga tinatawag na hiwaga dahil batid ko na ang 'Kaharian ng Diyos' ay nasa akin at lagi akong maaaring sumandig sa aking **Maylikhang 'Ama'** para gawin ang trabaho at sa pamamagitan ko.

Tandaan na mayroon kayong indibidwal na kamalayan dahil kinuha ninyo galing sa **Mapanlikhang 'Ama' Kamalayan'.**

Kung ang inyong personal na kamalayan ay kompletong nalinis sa mga negatibo, matutuklasan ninyo na kayo rin, ay dinalisay na lagusan ng Mapanlikhang 'Ama' Kamalayan. Kayo ay magiging masayang pinagmumulan ng paglago, nutrisyon, paggamot, pangangalaga, proteksiyon, katuparan ng mga pangangailangan sa sistema ng mabuting batas at kaayusan ng organisasyon sa lahat ng darating sa inyong lugar na ginagalawan. Itong makapangyarihang impluwensiya ay maipapaabot sa pamamagitan ng inyong isipan tungo sa inyong pamilya, mga kaibigan, kapitbahay, sakahan at mga hayop at pananim.

Kahit na ang elektrisidad ay dumaan sa inyong mga kamay ay makasisindi ng ilawan sa laboratoryo, kaya ang inyong liwanag ng **PWERSA NG BUHAY** ay makakabuti sa lahat ng nasa inyong kapaligiran at impluwensiya.

Ito ang layunin sa likod ng paglalang. Kayo ay upang magpahayag ng **Pangkalahatang Mapanlikhang Kamalayan** sa pamamagitan ng inyong puso at isipan, ako ang **KRISTO**, ay dumating na ngayon upang ipakita sa inyo kung paano ito gawin.

Una sa lahat, pakikonsidera ang aking 'antas ng kamalayan' noong ako ay magsagawa ng mga tinatawag na himala.

Hindi ako nagdasal ng mga inihandang panalangin. Basta ko na lamang hiningi sa **Mapanlikhang Ama** na nagliliwanag sa pamamagitan ng aking sariling kamalayan, kung anuman ang kailangan :

Aking lubos na nabatid at nakita ang **Ama Mapanlikhang Kamalayan** ay daynamikong Pwersa na kumikilos at nahahayag sa pamamagitan ng nakikitang mundo bilang :

Pagiging malikhain, matalinong disenyo, paglago, nutrisyon at pagkain, proteksiyon, pagpapagaling, pagpapanibagong lakas, katuparan ng bawat pangangailangan- lahat ay nasa sistema ng batas at kaayusan.

Nabatid ko na ang **'Mapanlikhang Ama Kamalayan'** ay lumiliwanag sa **lahat ng kanyang Likas** sa pamamagitan ng aking kamalayan upang pumasok sa kamalayan noong mga humihingi ng kagalingan mula sa karamdaman at buong tapat na naniniwala na matatanggap ito. Nalaman ko rin na kung wala silang 'paniniwala at paghahangad na gumaling', itong uring ito ng negatibong kamalayan ay hindi maiimpluwensiyahan ng daloy ng ***LIKAS ng 'Ama Kamalayan'*** kaya, walang paggaling na mangyayari.

Akin ding napag-alaman na lahat ng paggagamot na ginawa ng **Mapanlikhang Ama Kamalayan** ay tunay na **Pag-ibig na ginawang nakikita** sa lupa.

Natanto ko rin na lahat ng paggagamot na ginawa ng **Mapanlikhang Ama Kamalayan** sa nakikitang mundo ay **pag-ibig** na ipinahayag- at nagbigay ng pasasalamat.

Nalaman ko na mula sa **Pangkalahatang Kamalayan** ay dumating ang lahat ng mga substansiya ng sanlibutan- at nagpasalamat.

Nabatid ko na ang **'Ama Mapanlikhang Kamalayan'** ay ang **'gumagawa'** at **Ito** ay walang hanggan, walang katapusan, at wala- wala liban sa isipan ng tao na maaaring magpahinto dito sa kanyang paggawa.

Samakatuwid, inalis ko sa aking isipan ang anumang damdamin at mga pag-iisip ng tao, at alam ko na ako ay isang ganap na daluyan ng **'pag-ibig ng Ama'** at alam ko na ang perpektong kalooban ng **'Pag-ibig ng Ama'** ay mangyayari sa taong nangangailangan ng paggaling.

Pero bigyang pansin ito: Alam ko rin na anuman ang nasa kamalayan ng tao na nagdulot ng kanyang pagkapilay, o pagkalumpo o kalagayang may sakit ay binura sa kanyang katawan sa sandaling iyon. Ang tanong ay : ang kanya bang normal na 'kamalayan' ay magiging dahilan ng pagpapanumbalik ng kalagayang inalis sa kanyang katawan sa paraang banal?

Kanya sabi ko sa taong nakatanggap ng paggaling : ' humayo kayo at huwag na muling magkasala'.

Gusto kong malaman ninyo at paniwalaan nang buo ninyong puso na ang antas ng aking kamalayan noong ako ay narito sa lupa, na isinalarawan ng mga talata sa itaas, ay ang 'antas ng kamalayan' na inyo ring dapat na hangarin buong isipan at puso .

Ang aking mga karanasan ng kaliwanagan sa disyerto ay tumulong sa akin para makamit ko ang **KAMALAYAN NG KRISTO** sa malawak na hangganan habang nasa lupa. Pero maaari ninyong sundan ang aking mga yapak kung gusto ninyo na gawin at ako ay siguradong nasa tabi ninyo sa inyong paglalakbay. Mararamdaan ninyo ang aking presensiya kung kayo ay lubos na sensitibo upang gawin iyon. Pero kung sa mga oras, na wala kayong maramdaman, huwag kayong manghina, dahil sa pagtalima ninyo sa gawain ng pagbabago ng inyong kamalayan, kayo ay may buong katiyakan na makakamit ninyo ang **KAMALAYAN NG KRISTO** at mababatid ko ang lahat ng mga nangyayari sa inyo. **ALAMIN** na ang inyong layunin dito sa lupa ay upang tumaas kayo sa ispiritwal na kamalayan hanggang mapagtagumpayan ninyo ang lahat ng mga pantao na sa kasalukuyan ay humahatak sa inyo pabalik , hangang, sa pangkatapusan, kayo rin, ay makakontrol ng mga elemento at maging master.

Alamin din na kung ang **pangmundong kamalayan** ay buong nakatugma sa **'Ama Mapanlikhang Kamalayan'**, lahat ng bagay na humahadlang sa perpektong kaayusan ng pagkalalang ng tao ay maglalaho. Wala ng lamok na nagdadala ng malarya, mga peste na sumisira sa mga pananim, malulubhang kalagayan ng klima, mga impeksiyon, mga virus, at lahat ng iba pa na sa kasalukuyan ay nagdudulot ng problema sa mga nabubuhay. Kayo ay mabubuhay sa balabal ng pangkalahatang proteksiyon.

Kapag ang inyong pansariling kamalayan ay ganap na tumutugma at maayos na nakabagay sa **Pag-ibig ng Ama**- kayo din ay mapoprotektahan ng Banal at magiging daluyan ng : Mapanlikhang disenyo, paglago, nutrisyon at pagkain, proteksiyon, paggaling, pagpapanibagong lakas, katuparan ng mga pangangailangan, batas at kaayusan.

Ang **PAG-IBIG NG AMA** ay gagawa sa inyong mga isipan, puso, katawan at sa inyong mga pakikisalamuha.

Ito ay gagawa sa lahat ng kung kanino ninyo sinugo ang kanyang kapangyarihan.

Ito ay buong pagmamahal na hinahangad ng Kristo na ang mga LIHAM na ito ay mabilis na mailimbag at maipamahagi sa mga tao na naghahanap ng Katotohanan. Kung sisipi mula sa mga LIHAM , pakibanggit nang maliwanag ang pinagmulan :

CHRIST'S LETTERS, www.christsway.co.za, (Book Title: CHRIST RETURNS – SPEAKS HIS TRUTH)
MGA LIHAM NG KRISTO,
(Titulo ng Aklat: Ang Kristo ay Nagbabalik-Naghahayag ng Kanyang Katotohanan)